

ΕΤΟΣ Ζ'. — ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'.

1 Νοεμβρίου

Τεύχος 13

Διευθυντής και Έκδότης

ΑΘΗΝΗΣΙ ΟΔΟΣ ΑΘΗΝΑΣ 101

Συνδρομή Έσωτερικού Δρ. 16.

Φ. Ρ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

Συνδρομή Έξωτερικού φρ. 20.

ΟΙ ΠΑΡΑΔΟΞΟΙ ΘΑΝΑΤΟΙ

*«On entre, on crie ;
et c'est la vie
on crie, on sort ;
et c'est la mort».*

ΑΝΑΜΦΙΒΟΛΩΣ εις τὴν μεγάλην αὐτὴν πανήγυριν, ἥτις καλεῖται ζῶν, μία εἶνε ἡ θύρα, πολὺ δὲ γνωστὴ· ἀλλὰ ὁπόσαι εἶνε αἱ ἐξοδοί; Τὰς ἐξόδους ταύτας καλῶς γινώσκει ἡ ἀνθρωπίνη παθολογία. Τὰς ἐσημείωσε, τὰς ἐταξινόμησε καὶ τὰς ὠνόμασε μὲ ἐλ-

ληνικὰ ἢ λατινικὰ ὀνόματα μᾶς προκαλεῖ δὲ νὰ διέλθωμεν διὰ τῶν αἰωνίως ἀνοικτῶν τούτων θυρίδων. « Ἀπ' ἐδῶ κυρίαί καὶ κύριοι, ἐδῶ εἶνε ἡ ἐξόδος ». Ἄλλ' ὑπάρχουσι καὶ ἄνθρωποι ἰσχυρογνώμονες οἵτινες ἐπιμένουσι ζητοῦντες τὴν μυστικὴν θύραν καὶ τέλος διαφεύγουσι διὰ τινος ἀποκρύφου διεξόδου.

Γενικῶς εἰπεῖν τοῦτο δὲν συμπεραίνουσι καὶ δὲν ἐνδιαφέρει ποσῶς ἄλλους παρὰ τοὺς στατιστικούς, οἱ ὅποιοι κρατοῦν εἰς τάξιν τὰ κατὰστικὰ των· ἀλλὰ ἐνίοτε συμβαίνει νὰ ἐνοχλήσῃ καὶ ἄλλους, ἐμέσως ἐνδιαφερομένους καὶ ἰδοῦ τὸ ζήτημα ἐπὶ τάπητος. Εἰς χωρικὸς ἀκολουθεῖ γυναῖκα πορευομένην εἰς τὸν ἀγρόν

της. Αἰφνης ἡ γυνὴ πίπτει καὶ ἀποθνήσκει ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν ἐξ ἀποπνιγμοῦ. Ὁ δυστυχὴς χωρικὸς κατηγορεῖται ὅτι αὐτὸς εἶνε ὁ φονεὺς της. Ἄλλ' εὐτυχῶς ἡ αὐτοψία ἀποδεικνύει, ὅτι προσεβλήθη ὑπὸ καρδιακῆς συμφορῆσεως καὶ ὅτι αἱ διαταράξεις αὐταὶ τῆς καρδιακῆς ἐπέφερον τὸν αἰφνίδιον θάνατον.

Συνήθως, ὅταν πρόκειται περὶ αἰφνιδίου θανάτου εὐχαριστοῦνται οἱ πολλοὶ διὰ τῆς ἀπλῆς κλασικῆς ἐξηγήσεως. **Διὰ ῥοξίς τοῦ ἀνευρισμοῦ** Καὶ ὅμως 99 τοῖς 100 οὔτε περὶ ἀνευρισμοῦ, οὔτε περὶ διαρροῆσεως τοῦ ἀνευρισμοῦ πρόκειται.

Ἡ μηχανὴ ἐστὶν αἰφνιδίως. Ποῖος ἀρά γε κόκκος ἄμμου ἤρκεσεν ἵνα διαταράξῃ τὴν ἀρμονικὴν κίνησιν τῶν πολυπλόκων καὶ εὐπαθῶν τροχῶν τοῦ ἀνθρωπίνου μηχανισμοῦ; Ἄγνωστον. Ἡ αὐτοψία δυνατόν νὰ τὸν ἀνακαλύψῃ οὐχὶ ὅμως καὶ πάντοτε. Πρέπει νὰ μάθωμεν ὥστε πολ- λάκις νὰ μένωμεν εὐχαριστημένοι μὲ τὸ ὀλίγον.

Γυνὴ τις ἀποθνήσκει αἰφνιδίως κατόπιν τῆς πόσεως ποτηρίου ψυχροῦ ὕδατος. Ὅλοι πιστεύουν ὅτι πρόκειται περὶ δηλητηριάσεως, ἐνῶ ὁ δόκτωρ Βρουαρδέλ, ἐπιφορτισθεὶς τὴν νεκροψίαν, ἀνακαλύπτει λίθον ἐν τῇ χοληδόχῳ κύστει. Ἡ ἰδέα λοιπὸν τῆς δηλητηριάσεως δέον ν' ἀπορριφθῇ· ἀλλὰ πῶς εἰς λίθος τῆς χοληδόχου ἠδυνήθη νὰ ἐπιφέρῃ τὸν θάνατον αἰφνιδίως; Δὲν δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ἄλλο τι ἐκτὸς τῶν ξηρῶν τούτων λέξεων: Ἀντανακλαστικὴ πρᾶξις, κώλυμα.

Ἄλλὰ ἐὰν δὲν εἶνε πάντοτε εὐκόλος ἡ εὑρεσις τοῦ αἰτίου τοῦ θανάτου ἀνθρώπου ὠρίμου ἡλικίας, φαντασθῆτε πόσῳ δυσκολώτερον εἶνε τὸ ἔργον τοῦ ἱατροῦ προκειμένου περὶ τῆς παιδικῆς ἡλικίας?

Κατά τὸν δόκτωρα Taylor, μόνον εἰς τὸ Λονδίνον ἀποθνήσκουν καθ' ἕκαστον ἔτος 400 παιδιά, ὧν τὸ αἷτιον τοῦ θανάτου δὲν εἶνε δυνατόν νὰ καθορίσωσιν ἐπακριβῶς. Κατὰ τὴν στατιστικὴν δὲ τοῦ δόκτωρος Φαλτὼφ ἐν Βιέννῃ, ὁ ἀριθμὸς τῶν οὕτω ἀγνώστως θνησκόντων παιδίων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἀνέρχεται περίπου τὴν ἑκατοτάδα.

Ἐν Παρισίοις ὁ ἀριθμὸς οὗτος εἶνε πολὺ ἠλαττωμένος, μόλις εἰς 30,000 ἀνερχομένων τῶν μυστηριωδῶν θανάτων ἐτησίως.

Τοῦτο προέρχεται ἴσως ἐκ τοῦ ὅτι ἐν Παρισίοις εὐκολώτερον εὐχαριστοῦνται ἢ ἐν Λονδίῳ, ἐκ τῶν διαγνώσεων τῆς ἐκλαμψίας ἢ μηνυγγίτιδος. Ἐνῶ ἐν Ἀγγλίᾳ πᾶς θάνατος παιδίου, φαινόμενος ὑποπτος τῷ ἱατρῷ, ὑποβάλλεται εἰς ἐπίσημον ἐξέτασιν. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦ 1900—1902 ἐγένοντο 8,000 τοιαῦται ἐξετάσεις. Εἶνε δὲ ἀληθές ὅτι οἱ Ἄγγλοι δίδουσι ὅλως ἰδίαν ἐξήγησιν τῶν παραδόξων τούτων παιδικῶν θανάτων.

Ἐπὶ παραδείγματι, θάνατος ἐκ δυσπνοίας ἐν τῇ κλίνῃ τῶν γονέων. Ἐπὶ τῶν ὀκτῶ δὲ χιλιάδων ἐξετάσεων, αἱ 1700 κατέληξαν εἰς τὸ ἀνωτέρω συμπέρασμα. Οἱ γονεῖς συνθηθίζουσι καὶ πλαγιαζοῦσι τὰ νύπια τῶν εἰς τὴν κλίνην τῶν ἀλλὰ πολλοὶ μὲν μέθης ἔνεκα, πολλοὶ δὲ λόγῳ τοῦ βαρέως αὐτῶν ὕπνου, πίπτουσι ὡς κτάνη ἐπὶ τῶν ἀθῶων αὐτῶν ὑπάρξεων καὶ τὴν ἐπιούσαν τὰ εὐρίσκουσι νεκρὰ ἐκ τῆς ἀσφυξίας. Οὕτω πῶς ἐνῶ ἡ μέθυσος μήτηρ γαλουχεῖ τὸ τέκνον τῆς πρὶν κατακλιθῆ, παρέχουσα τὴν ζωὴν αὐτῷ διὰ τοῦ κόλπου τῆς, μετ' ὀλίγον τῷ ἀφαιρεῖ ταύτην, διὰ τοῦ ἰδίου πάλιν κόλπου τῆς, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ κτηνώδους ὕπνου τῆς.

Τοῦτο εἶνε ἀποτέλεσμα τῆς κακῆς συνθηθείας καὶ καθαρῶς ἀγγλικῆς, τοῦ ἀλκοολισμοῦ. Τὰ ἀποτρόπαια ταῦτα νηκτερινὰ δρᾶματα εἶνε ἀγνωστα εἰς τὰς πλείστας χώρας, σχεδὸν δὲ καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν. Ἀλλὰ πάλιν ἐν Γαλλίᾳ αἱ μητέρες ἔχουσι ἀλλας συνθηθείας αἰτιολογούσας κάλλιστα τοὺς τοιούτους θανάτους. οὗς ὁ ἱατρός, καλούμενος συνήθως τὴν τελευταίαν στιγμὴν, μόλις δύνανται νὰ τοὺς ἐπιβεβαιώσῃ, οὐχὶ ὅμως καὶ νὰ τοὺς ἐπεξηγήσῃ. Πόσα μικρὰ παιδιά ἀποθνήσκουσι ἀσφυκτικὰ ἢ ἐκ σπασμοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χειμῶνος, εἰς τὰ στενόχωρα ἐκεῖνα διαμερίσματα ἐνθα ὀλόκληρος ἡ πτωχὴ οἰκογένεια συνωστίζεται. Ἀγνοοῦσι τὸ φῶς καὶ

τὸν ἀέρα. Δὲν ἐξάγουσι ποτέ, κυριολεκτικῶς ποτέ, τὰ μικρὰ τῶν εἰς περίπατον, καὶ τοῦτο, ἢ διότι δὲν ἔχουσι καιρόν, ἢ διότι φοβοῦνται μήπως τοὺς κρυώσουν. Νυχθημερὸν οὕτω μένουσι περιορισμένα εἰς τὸ λίκνον τῶν, εἰς μίαν γωνίαν τοῦ μοναδικοῦ δωματίου τῶν, οὕτινος σπανίως ἀνοίγοκλείουσι τὸ παράθυρον, ἀν' ὑπάρχῃ τοιοῦτο, καὶ εἰς τὸ μέσον τοῦ ὁποίου καίει ἀποπνικτικῶς ἡ **φουδοῦ** καλῶς ἀρκοῦσα ἵνα τοῖς φέρει τὴν ἀσφυξίαν.

Ἡ δὲ ὑγιεινὴ τῆς τροφῆς; Ἄλλη φοβερὰ μᾶστιξ τῶν δυστυχῶν μικρῶν, ἄτινα ἀπλῶς καὶ μόνον διότι ἔτυχον τῆς εὐνοίας τῆς τύχης νὰ γεννηθῶσιν ὄχι εἰς ὑγιεινὸν χωρίον, ἀλλ' εἰς πρωτεύουσαν καὶ δὴ οἶαι τὸ Λονδίνον, οἱ Παρίσιοι, ἢ Νέα Ὑόρκη, εἶνε καταδικασμένα ὡς ἐκ τῆς πτωχείας τῶν γονέων αὐτῶν νὰ τρώγουσι τροφίμα λίαν δύσπεπτα καὶ ἀκατάλληλα καὶ διὰ τοὺς εὐρωστέρους στομάχους. Οὕτω ὁ δόκτωρ Βαρδιὲ ἀναφέρει περιπτώσιν, καθ' ἣν παιδίον τι δεκαοκτῶ μηνῶν, κομισθὲν εἰς τὸ νοσοκομεῖον ἐν ἀποπνικτικῇ καταστάσει, ἐξήμεσε, κατόπιν πόσεως ἐμετικοῦ, μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ κράμβην(*) τῶν Βρυξελῶν!

Ἐκτὸς δὲ τούτου εἶνε καὶ ἄλλα προσέτι τὰ αἷτια τῶν ἀποτόμων θανάτων τῶν παιδίων, ἄτινα εἶνε ἀγνωστα τῷ κοινῷ, δύσκολα δὲ πρὸς καθορισμὸν τοῖς ἱατροῖς. Κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἐτη ἐπεδόθησαν εἰς τὴν μελέτην προσβολῆς λίαν παραδόξου τῆς ὑπερτροφίας τῶν θύμων (ἀδένων) ὡς αἰτίαν τοῦ ταχέως θανάτου, παρὰ τῇ τρυφερῇ ἡλικίᾳ. Ὅτε μὲν ἰὸ παιδίον ὑποκύπτει εἰς μίαν αἰθνήδιον ἀσφυκτικὴν κρίσιν, ἀφοῦ προηγουμένως εἶχεν ἐκθύγει πολλῶν παρομοίων κρίσεων, ὅτε δὲ παύει τοῦ ζῆν ἀποτόμως χωρὶς τίποτε νὰ μᾶς προειδοποίησιν περὶ τοῦ τραγικοῦ τούτου τέλους. Ἡ κεφαλὴ του πίπτει ὀπίσω, οἱ ὀφθαλμοὶ του συσπῶνται, κάμνει μίαν ἢ δύο εἰσπνοὰς καὶ ἐγκαταλείπει τὴν ζωὴν ἀνευ τῆς ἐλαχίστης φωνῆς. Κατὰ τὴν αὐτοψίαν δὲν εὐρίσκειται τίποτε ἐκτὸς τῆς ὑπερβολικῆς ἀναπτύξεως τῶν θύμων.

Πῶς ἄρα γε ἐπέρχεται ὁ θάνατος κατὰ τὰς περιπτώσεις ταύτας; Ἄγνωστον! Πολλάκις δὲ συμβαίνει ὡς ἐκ τοῦ μυστηριώδους τούτου θανάτου νὰ κατηγορηθῶσιν ἡ τροφὸς, ἡ μήτηρ καὶ ἐν γένει ὁ φύλαξ τοῦ αἰθνηδίως θανόντος μικροῦ.

*) Chou de Bruxelles. Μίξ τῶν πολλῶν ποικιλιῶν τῆς κράμβης (λάχανον) λίαν δύσπεπτος.

Ἐρείκια ἀρχαίου ναοῦ ἐν Καρνάκ.

Τοιοῦτο παράδειγμα ἀναφέρει ὁ δόκτωρ Βερθόλδ καθ' ὃ κατηγορήθη ἡ τροφὸς ὡς αἷτιος τοῦ θανάτου μικροῦ παιδίου ἐμπειστευμένου αὐτῇ. Ἀλλὰ ἀντεξετάσεως γενομένης ἀπεδείχθη ὅτι ὁ θάνατος ὠφείλετο εἰς τὴν ὑπερτροφίαν τῶν θύμων.

Συμβάντα δὲ τίνα εἶνε παραδοξότερα ἐτι. Ὁ δόκτωρ Περρὲν, ἐκ τῆς Νανσύ, ἐδημοσίευσεν τὴν ἱστορίαν μιᾶς οἰκογενείας ἐν ἣ ἐκ τῶν ἔνδεκα παιδίων τὰ ἔννεα ἀπέθανον αἰθνηδίως καὶ ὅλα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. Ὁ πατὴρ τῶν ἦτο κάπνιλος τις καὶ ἀλκοολικός εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμὸν, καθημερινῶς ὧν μεθυσμένος. Ἡ μήτηρ ἀπ' ἐναντίας ἦτο λίαν ὑγιής. Ἐκ τῶν ἔνδεκα παιδίων τὰ δύο ἦσαν κόραι καὶ τὰ ἔννεα ἄρρενα. Τὰ ἔννεα δὲ ταῦτα ἄρρενα ἀπέθανον ἅπαντα διαδοχικῶς ἐκ τοῦ αὐτοῦ θανάτου, μεταξὺ τοῦ 3—9 ἔτους. Περιέπιπτον ἀποτόμως εἰς μίαν κατάστασιν βαθείας ὑπνηλότητος, οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν περιστρέφοντο καὶ ἐντὸς μιᾶς ὥρας ἀπέθνησκον. Οὐδέποτε ὁ ἱατρός ἠδυνάθη νὰ εὐρεθῇ τὸσον ἐγκαίρως, ἵνα διατάξῃ μίαν οἰανδήποτε θεραπείαν.

Πῶς νὰ ἐξηγήσωμεν τοὺς ἐπανειλημμένους τούτους θανάτους; Ὁ δόκτωρ Περρὲν ἠναγκάσθη νὰ υποθέσῃ τὴν ὑπαρξίν οἰκογενειακῆς ἀσθενείας, ἀνεξυρηννάτου, ἢς τὸ αἷτιον ἀναμφιβόλως ἦτο ἡ ἀλκοολικότης τοῦ πατρὸς. Ὁ ἀλκοολισμὸς, ἡ σύφιλις καὶ ὁ φυματισμὸς εἶνε οἱ τρεῖς χάρωνες, οἵτινες παρευρίσκονται κατὰ τὴν γέννησιν τῶν μικρῶν ὄντων, εἰς τὰς λαϊκὰς κυρίως τάξεις. Οὕτω δὲ ἡ γέννησις παραλαμβάνει ἐκ μὲν τοῦ πρώτου τὴν ζωικὴν ἀδυναμίαν, ἐκ τοῦ δευτέρου λαμβάνει τοὺς σπασμοὺς καὶ τὰς ποικίλλας διαταράξεις, τέλος δὲ ὑπὸ τοῦ τρίτου ἀποτελεῖται, ἀποκτῶσα τὴν μηνυγγίτιδα. Κατόπιν τούτων ἀποροῦμεν διὰ τοὺς τόσους αἰθνηδίους θανάτους!

Ὁ Δόκτωρ Ὁξ

* ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ ΤΟΥ ΦΑΡΑΩ *

ΘΗΒΑΙ (*)

Δι' ἡρέμων σκέψεων παρέρχονται αἱ ἡμέραι ἐπὶ τοῦ Νείλου ὅσον προχωρεῖ τις πρὸς νότον τοσοῦτον ἀπροσδοκῆτως παρυσίζονται καὶ νέα τῆς Ἄνω Αἰγύπτου θεάματα, ἀρχαῖαι οἰκοδομαί, ἀνταύγειαι καὶ ἀπηγήσεις ἐκλιπόντος πολιτισμοῦ.

Ὁ πολιτισμὸς οὗτος ἐναργῶς ὁμιλεῖ περὶ ἐαυτοῦ πανταχοῦ, ἐνθα ποτὲ ὑπῆρχον θρησκευτικὰ καὶ πολιτικὰ κέντρα, καὶ ἡ διάσκημος πρωτεύουσα τοῦ ἰθαγενεοῦ κράτους—ἐν ἐποχῇ τῆς μεγαλειότητος ἀκμῆς τῆς,—κατὰ τὰς III' καὶ IV' δυναστείας, ὅταν οἱ Αἰγύπτιοι βασιλεῖς, οἱ ἱερεῖς καὶ καλλιτέχναι ἀναραίνοντο ἀντιπρόσωποι τοῦ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥσσον ἀνεπτυγμένου κόσμου τῆς Δύσεως καὶ ἐκράτουν εἰς τὰς χεῖρας τῶν, ἐν μέρει, τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον τῆς παρκακτεμένης ἀσιατικῆς Ἀνατολῆς.

Ἀπὸ τῆς κινήσεως τῆς μᾶστιγος τῶν Φαραῶ ἐξηρτᾶτο ἡ ὑπαρξὶς τῶν αὐτῶν ἡγεμόνων καὶ τῶν λαῶν, ἀπὸ τῶν λειτουργῶν τοῦ παρὰ τὸν Νεῖλον πανθέου ἐξηρτᾶτο ὁ βαθμὸς τῆς ἀνάγκης πρὸς τὰ ξένα θρησκευτικὰ ἀπὸ τῶν ἰθαγενῶν ἀρχιτεκτόνων, γλυπτῶν καὶ ποιητῶν ἐξηρτᾶτο νὰ διακωνίσωσιν ἢ νὰ παραδώσωσιν εἰς λήθη τὰς ἀπηγήσεις τοῦ ξένου πολιτισμοῦ. Ὅσον ἐπέδρασαν ἐν Αἰγύπτῳ οἱ ξένοι ὄργανισμοί, τοσοῦτον ἡ χώρα καὶ τὰ ἔργα τοῦ πνεύματος αὐτῆς εἶσι βῆσι βαθείας καὶ λεπτομεροῦς προσοχῆς. Πανταχοῦ δὲ ὅπου παρκατρεῖται βλακώδης καὶ ἄεστις ἔθνησις, πάραυτα ἐλαττοῖ τὴν σημασίαν καὶ αὐτῶν τῶν μνημείων.

Ἡ θλιμμένη ἐπλησίασε πρὸς τὴν γραφικὴν ἀκτὴν τοῦ Λουξὸρ μετὰ τοῦ διασωζομένου ἐτι ὀγκώδους περιστυλίου, τῶν προσκεκολλημέ-

(*) Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ ἔργου τοῦ Ρώσου πρίγκηπος Φ. Ε. Οὐχτόμσκη, αἰὶ τὰξιδίου τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Τακρεβίτσο κατὰ μετάρρατον τοῦ κ. Ἀγαθ. Κωνσταντινίδου.

νων περίξ λευκῶν οἰκίσκων, τῶν μιναρέδων παραδόξως πως ἐξεχόντων ἐν μέσῳ τῶν λειψάνων τῆς εἰς τὸ ἰσλάμ εἰδωλολατρίας καὶ τοῦ ὀβελίσκου ὅστις, φαίνεται ὡς νὰ προκύπτῃ παρατηρῶν ἐκ τῶν ὑψηλῶν ἐρειπωμένων τειχῶν τοῦ γειτονικοῦ ναοῦ.

Αἱ Ἀρχαῖαι «Θῆβαι» ἔλαβον τὸ ὄνομα τοῦτο παρὰ τῶν κλασικῶν συγγραφέων, οἵτινες εἰς πάντα ἐνεζήτησαν τὰς ἐλληνικὰς αὐτῶν ὀνομασίας, ὅτε πράγματι ἡ πόλις ἐκαλεῖτο ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων «Ἀπού» (πρωτεύουσα) τῶν εἰδώλων, μετὰ τῆς προσθήκης τοῦ «τ» ἐμπροσθεν. Οἱ κλασικοὶ συγγραφεῖς ἐκ τούτου παρήγαγον τὸ «Θῆβαι», οἱ δὲ Μουσουλμάνοι κτιζόντες οἰκοδομὰς ἐν μέσῳ τοῦ ἐρημοθίνεντος τούτου μεγάρου τῶν ἀγνώστων θεῶν, ὠνόμασαν αὐτὰς «ἑλ-Κου-σούρ» (Μέγαρα)· ἐκ τῆς λέξεως δὲ ταύτης ἐλήθη καὶ τὸ «Λουξόρ».

Ἐνταῦθα ἦτο ὁ πρῶτος διαρκῆς σταθμὸς τῶν ὑψηλῶν ταξειδιωτῶν ἐν τῇ Ἄνω Αἰγύπτῳ, πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ γνωρίσωσιν ἐκ τοῦ πλησίον τὰς ἀρχαιότητας τῆς χώρας, ὧν τινες εὐρίσκονται δύο βήματα ἀπὸ τῆς ἀποβάθρας τοῦ ἀτμοπλοίου, ἣν ἄμα ἐγκταλίπη τις καὶ εὐρεθῆ παρὰ τοὺς ἐκ γρανίτου στύλους τοὺς ὑποβάσταζοντας τὸ θαυμασιὸν οἰκοδόμημα, αἰσθάνεται αὐθωρεῖ ἑαυτὸν φερόμενον εἰς τὸν κόσμον τῶν παραδόσεων. Γίνεται ἐπιλήσκων τῶν χρόνων ἐν οἷς ζῆ. Αἰσθάνεται ψηλαφητῶς ἐκεῖνο, ὅπερ μακρόθεν φαίνεται ἐντελῶς παραδόξον καὶ μυστηριώδες. Οἱ λίθοι διετήρησαν μετὰ χιλιετηρίδας τὴν ἀθάνατον ἱστορίαν τῶν παρελθουσῶν ἡμερῶν, τῶν πεποιθήσεων, τῶν ἀνδραγαθημάτων. Τὸ παρελθὸν ἐγείρεται ἐνώπιον ἡμῶν καὶ διὰ λιθίνου τειχῆος διαχωρίζει ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ τρέχοντος αἰῶνος, διδάσκει καθ' ἑαυτὸ, καὶ καθ' ἑαυτὸ συνταράσσει τὸ καταπληθῆσον ὄραμα.

Ὁ βασιλεὺς Ἀμενχοτέπ Γ' (1500 π. χ.) διεκόσμησε τὸν ναὸν τούτον. Ἡ ἀπωτάτη ἀρχαιότης συνδεμένη μετὰ τοῦ Φαραῶ τούτου, τοσοῦτον εἶνε μεμακρυσμένη ὥστε καθίσταται ἀπίστευτον, ἂν πράγματι ὑπῆρξεν, ὡς ἡμεῖς αὐτὴν φανταζόμεθα, ἂν ἡ διάνοια ἡμῶν ἀπατάται εἰς τὰς περὶ αὐτῆς ἀγόνους εἰκασίας τῆς, ἂν μάλιστα τὰ χθεσινὰ συμβάντα δὲν εἶνε κατὰ πάντα σαφῆ. Καὶ λέγουσιν ἀκόμη ὅτι ὁ ναὸς ὑπῆρχεν ἐνταῦθα ἀρχαιότερον, εἰς μᾶλλον μεμακρυσμένην περίοδον, βραδυτέρον δὲ (πρὸ 3,400 ἐτῶν) ὑπέστη μόνον ἀνανέωσιν.

Πρέπει, ὡς λέγουσιν οἱ αἰγυπτιολόγοι, ν' ἀνατρεῖωμεν διὰ τῆς διανοίας ἐπέκεινα τῶν ἡρώων τῆς πέμπτης χιλιετηρίδος, ἵνα σταθῶμεν πρὸ τῶν χρόνων τῆς συλλήψεως τῆς θεμελιώσεως τοῦ Θηβαϊκοῦ ναοῦ.

Κεῖται δὲ ὁ ναὸς οὗτος κυρίως χαμηλότερον τῆς ἀκτῆς· ἵνα δ' ἐπισκερθῆ τις αὐτόν, ὀφείλει νὰ κατέλθῃ βήματά τινα καὶ τοῦτο ἐν μέρει προσδίδει εἰς τὰς ἐντυπώσεις ἰδιαίτερον χαρα-

κτῆρα καὶ ἰδιοτροπίαν τινὰ. Νομίζεις ὅτι ἴστασαι ἐνώπιον κολοσσαίου ἀνοικτοῦ τάφου, ὃν ἐλησημόνησαν ἢ δὲν ἠθέλησαν νὰ πληρώσωσι διὰ χόματος. Οἱ ἀσάτως παριστάμενοι νεκροὶ οἰοῦνται φοβοῦνται νὰ λάβωσι μεθ' ἑαυτῶν διὰ παντὸς τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτοῖς πνευματικὸν κειμήλιον, ἀλλὰ καὶ τρυτοχρόνως δὲν γνωρίζουσι νὰ παραδώσωσιν αὐτὸ εἰς τοὺς ἀπογόνους.

Περὶ τὸ κέντρον τοῦ ναοῦ, εἶδος «ἀγία ἀγίων» ἀπροσπέλαστον εἰς τὸν ὄγλον ἀπ' αἰῶνων, ὑψοῦνται βαθυμυθῶν τὰ παρακείμενα μεγαλοπρεπῆ δώματα. Τοὺς ὑψηλοὺς ταξειδιώτας ὀδηγοῦσιν εἰς ἐν ἐκ τούτων, ἐπὶ τῶν τειχῶν τῶν ὁποίων ὑπάρχουσι κεχαρμημένα σημεῖα βαθείας ἐννοίας ἔχοντα. Ἐνταῦθα ὑπάρχει π. χ. παράστασις περὶ τῆς ἐν τῷ κόσμῳ ἐμφανίσεως τοῦ Φαραῶ Ἀμενχοτέπ. Νεαροὶ καὶ περικαλλεῖς θεαί, καλούμεναι Χατώρ, ἐν ἰδιότητι ἀγαθῶν δαιμόνων, ἔδραμον πρὸς τὸν νεστεγηθέντα καὶ μετὰ μειδιάματος ὑποστηρίζουσι τὴν ἐξησθενημένην μητέραν ἄνασσαν Μαουτεμούαν, ἀπαγγέλλουσαι ἄνωθεν τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τὰς προφητικὰς αὐτῶν προρρήσεις. Ἐπὶ τοῦ τοίχου εἰκονίζονται δύο βρέφη· τὸ πρῶτον κρατοῦσιν ἐπὶ τῶν χειρῶν ἀμέσως μετὰ τὸ πρῶτον. Εἰς τοῦτο ὑπάρχει ἀπόκρυφος ἔννοιαι. Οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι ἐφαντάζοντο ἐν ἐκάστῳ ἀνθρώπῳ τὴν ὑπαρξίν τῆς μυστηριώδους ἀρχῆς «κα». Ὅτε δὲ τὸ σῶμα ἀπέθνησκε, τὸ «κα» ἔμενε ἄθικτον καὶ μετέβαινε εἰς ἀγαθὰ τι ἢ εἰκόνα, ὁμοίαν πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν τοῦ ἀποθανόντος καὶ ὠδύρευτο παρ' αὐτόν, ἐν τῇ αἰωνίᾳ αὐτοῦ κατοικίᾳ. Καὶ ἂν μάλιστα ἡ μούμια κατεστρέφετο, τὸ «κα» ἠδύνατο ἀκόμη νὰ ὑφίσταται.

Ἡ προσωπικότης τοῦ Φαραῶ λίαν ὑπερεῖχε πάντων τῶν λοιπῶν θνητῶν, ἵνα τὸ «κα» αὐτοῦ μὴ παρουσιάζῃ μέγα ἐνδιαφέρον. Ἐνταῦθα, ἐν Λουξόρ, πειθόμεθα, περὶ τούτου θεωροῦντες τὴν γέννησιν τοῦ Ἀμενχοτέπ. Τὸ «κα» τῆς μητρὸς προσκλίνει ἄνωθεν αὐτοῦ καὶ τῆς βασιλείσεως καὶ ἐπιχέει ἐπ' αὐτοῦ τὴν εὐτυχίαν. Τὸ βρέφος καὶ ὁ συνοδὸς αὐτοῦ «κα» εἰκονίζονται εἰς διαφόρους στιγμὰς· ὅτε μὲν γαλουχοῦμενος ὑπὸ τῆς «Θείας βούδ» (ὡσαύτως θεᾶς Χατώρ) ὅτε δὲ ἐγγραφόμενος εἰς τὴν βίβλον τῶν βασιλείων ὑπὸ τῆς θεᾶς τῆς γνώσεως Σαφέκχ καὶ ἄλλοτε προσκινούμενος ὑπὸ τῶν οὐρανίων θεοτήτων κλπ.

Εἰς τοὺς ἐπισκέπτας δεικνύουσιν ἐν τινι τόπῳ ἔχνη χριστιανικοῦ ναοῦ, τοῦ ΣΤ' περίπου αἰῶνος, ὅτε ἐν Θηβαίῃ ἐρριζώθη ἡ πίστις, ἡ ἀντικαταστήσασα τὴν εἰδωλολατρίαν. Αἱ μορφαὶ τῶν ἀγίων μετὰ τοῦ αἰγυπτίου προσώπου αὐτῶν δὲν ἐφάρησαν ὀλοτελῶς· διὰ τοῦ καταπεσόντος περὶ αὐτῶν κονιάματος, διαφανῶς πως προκύπτουσι τὰ ἀρχαῖα τῆς τῶν Αἰγυπτίων θρησκείας, μετὰ τοῦ ὑπερφυσικοῦ συμβολικοῦ ἐξωτερικοῦ τῶν καὶ τῶν δυσκόλων ὀνομασιῶν αὐτῶν. Παρὰ τὸ ἀρχαῖον θυσιαστήριον καθαρῶς

κοῦ ναοῦ. Περιέρχεται γυναῖκες καὶ παιδιὰ συνεισφύρησαν μετὰ τῶν οἰκοδομῶν, ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων ὑπῆρχεν ἐναλλαγὴ διαφόρα θρησκευματα.

Ἐκ τῶν ἐν Καρνάκ ἀρχαιοτήτων

φαίνονται λείψανα βυζαντινῆς ζωγραφικῆς, ἡμιφθαρμένοι ἵπποις, τὸ ὄλοσθηρὸν ὑποδήματός τινος καὶ τέλος ἀποσπάσματα ἐλληνικῶν ἐπιγραφῶν.

Ἡ ἐκ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Λουξόρ ἐξόδος καὶ τῶν θλιβερῶν θραυσμάτων. Ἴδου τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς οἰκοδομῆς ὅπερ ἀνήγειρεν ὁ Φαραῶ Ραμσῆς ὁ μέγας. Εἶνε κεχαρμημένος, αὐτὸς οὗτος, γιγαντιαίων διαστάσεων, ἐπὶ ἀρματός, ἐξολοθιστῶν τοὺς ἐχθρούς ἢ ἐπὶ τοῦ θρόνου δεχόμενος τὴν προσκύνησιν τῶν νικηθέντων καὶ αἰχμαλώτων. Ὁ γνωρίζων περὶ τίνος πρόκειται, δύναται νὰ διακρίνῃ τὸ στρατόπεδον τῶν τότε χρόνων, τὴν περιποίησιν τῶν ἵππων, τὴν τιμωρίαν τῶν παρεκτρεπόμενων ὀπιτιῶν, τὰς ἀποσκευὰς τοῦ στρατοπέδου, τοὺς στίχους τοῦ πεζικοῦ.

Ὁ διάσημος ἑξήσθεος τῶν ἐνδόξων τούτων χρόνων Πεντασύρ, ἐξῆρξεν ἐν γλαφυρῇ καὶ ζωηρῇ λόγῳ τὴν ἰσχύν καὶ τὸ μεγαλεῖον τοῦ βασιλείου του. Τὸ ποίημα ἐξετιμήθη καὶ ἀνεπαρίσταθι μακρόθεν δι' εἰκόνας, ὡς ἐπίσταστο νὰ ἐκδίδωσι μόνον οἱ γνώστοι καὶ δημιουργοὶ παντός ἐξόχου, δηλαδή ἐχάρασσον ἐπὶ τῶν λίθων ἐπὶ τῶν κολοσσαίων τοῦ ἱεροῦ τοίχων καὶ ἐπ' ἄλλων τιμῶν μερῶν, μετὰ τῶν ὁπίων καὶ ἐν Λουξόρ.

Οἱ ἐκ γρανίτου ἀνδριάντες τῶν βασιλείων, ὕψους ἐπτά ὀργυριῶν, εἰσι κατὰ τὸ ἡμισυ κεκαλυμμένοι ὑπὸ σποδοῦ. Παρ' αὐτοὺς ἐγείρει τὴν ὑπερήφανον κερυφήν του ὁ σύγχρονος αὐτοῖς ῥοδόχρους ὀβελίσκος. Τὸ ὀβελανικὸν τέμενος ἦλθε καὶ παρενεβλήθη ἐπίσης ἐδῶ ἐν μέσῳ τοῦ ἐθνι-

Ἦσαν ἑτοιμα τὰ ὄναρια, ἐφ' ὧν θὰ ἀπειροχόμεθα εἰς τὸ οὐ μακρὰν κείμενον Καρνάκ, τὸ μᾶλλον ἀξιοπεριέργον τῶν Θηβῶν. Ἡ ὁδὸς ἄγει διὰ μέσου τοποθεσίας πλήρους ποτὲ μεγάρων τῶν δεσποτῶν τῆς Αἰγύπτου, οἰκίων τοῦ ἐπιδρωτός ἱερατείου, τῶν διασήμων πολιτῶν καὶ ἐμπόρων, τῶν συναθροισμένων εἰς τὴν πολυανθρωποτάτην πρωτεύουσαν ἐξ ὅλων τῶν παρακείμενων χωρῶν καὶ τῶν μεμακρυσμένων ἐμπορικῶν κέντρων. Αἱ ἐμπορικαὶ συνδεαὶ ἀφικνοῦντο ἐκ τῆς ἐνδοτέρας Ἀφρικῆς, ἐκ τῶν ἀκτῶν τῆς Μεσογείου καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης. Ἡ δὲ πόλις ἐνισχυθεῖσα καὶ ἀναπτυχθεῖσα ἐν ἡμέραις ἀγῶνος ὑπὲρ τῆς ἐκ τοῦ ζυγοῦ τῶν Γιβρῶ ἀνεξαρτησίας, ἐσχάτως ἐσθασεν εἰς λαμπρὸν καὶ ἀνθηρὸν σημεῖον. Ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν ἐπέβη τὸ τέλος καὶ αὐτὴν τὴν ὑπέβλεπεν ὁ θάνατος.

Παραδόξον αἰσθημα ἐγείρεται ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ ἐπισκεπτομένου τὰ πανάρχαια εἰρήπια τῶν ἐνταῦθα ἀπολαυσάντων τοῦ βίου λαῶν. Καὶ σήμερον θερμὴ θαυμασία ἡμέρα, ὡς τὴν φανταζόμεθα κατὰ τὸν χειμῶνα ἐν Ἄνω Αἰγύπτῳ. Ἡ γῆ γελᾷ Ἡρεμος πνοή αὔρας μόλις ῥυτιδῶ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ Νείλου καὶ δὲν ἰσχύει νὰ διασίσση τὰ κονιορτώδη δένδρα. Περὶξ φαίνονται ἐπίμονοι προσπάθειαι πρὸς καλλιέργειαν τῆς γῆς. Ἀρκεῖ νὰ ἴδῃς τοὺς ἡμιγύμνους κοπιῶντας κατοίκους, ἵνα ἐννοήσῃς τὴν καταγωγὴν αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν τῶν Φαραῶ, τὴν ἀπειρίριστον ὑπεριονὴν καὶ αὐτάρκειαν καὶ τὴν συναίσθησιν τοῦ ἀδικασίας βαθείως δεσμοῦ τοῦ παρὰ τὸν Νεῖλον χωρικοῦ μετὰ τῆς διατρεφύσης αὐτὸν παχείας γῆς. Καὶ ὅμως παρὰ πάντα ταῦτα ἐλλεῖπει τι πρὸς τὴν ἐπάνοδον τῶν ἀπολεσθέντων ἀγαθῶν. Ἄδυσσος χαίρει μετὰ τῶν παρελθόντων καὶ τοῦ παρόντος... Ἄλλως τε... Ἴδου καὶ αὐτὸ τὸ χάος τῆς οἰκοδομῆς ὅπου διευθίνονται ὁ δρόμος μας.

Πανταχοῦ ἔχνη οἰκτρὰς καταστροφῆς. Ἄνδρῶν τι ἐξέχει ἐν ἡμικρημισμένη αἰθούσῃ. Ἄκτις ἡλίου εἰσέδυσεν εἰς τὴν μυστηριώδεστέραν γωνίαν τοῦ ναοῦ. Ὑπερήφανος φαίνεται ἐφύνη μετὰ τῶν θραυσμάτων, προσωποποιῶν τὸν θρίαμβον τῆς φύσεως ἐν μέσῳ τοῦ κράτους τοῦ θανάτου.

Βαίνεις πρὸς τὸ προσκύνημα τοῦ Καρνάκ· λίθοι ἐπιπροσθεοῦσι καθ' ὅδον, ἀπειλοῦσα κατὰπτωσιν ἀψὶς κύπτει ἄνωθεν κωδονοειδῆς τι κόσμημα διεσώθη ἐπὶ ἐπὶ τῶν ὀγκωδῶν στύλων. Αὐτὴ λοιπὸν εἶνε ἡ ταρκατῖα λιθινὴ ἱστορία τῆς ἀρχαίας Αἰγύπτου ἐν τῇ αὐτῇ ἀντανάκλῃ διὰ τῶν αἰώνων τῆς ἀκμῆς αὐτῆς, τοῦ μεγαλείου

καθόσον πρώτην φοράν ἐρχόμενος εἰς τὴν πόλιν ταύτην, εὐθένα προσωπικῶς ἐγνώριζον ὄντως δὲ εὖρον ἐκεῖ αὐτὸν μετ' ἄλλων καὶ τῶν ὑπὸ ἀλλήλων του καὶ ἠύχαρ· στήθη πολὺ ἐκ τῆς γνώσεως του καὶ τῆς καλλίστης συμπεριφορᾶς του, διότι καὶ τῆς ἐποχῆς ἀνθρώπος εἶναι καὶ διὰ πολλῶν γνώσεων πεπαικισμένους τυγχάνει, ἀγαπῶν ἄλλως τε τὴν πατρίδα του ὡς καλὸς πατριώτης ἐρωτήσας με ἐπανειλημμένως περὶ πολλῶν Ἄφρου δὲ παρέμεινα ἐπ' ἀρετὸν παρ' αὐτῶ, ἀπῆλθον εἰς τὸ ξενοδοχεῖον μου με ἀπόφασιν ν' ἀναχωρήσω τὴν ἐπιούσαν διὰ τὸ Νοβοροσίσκ.

Τὴν ἐπαύριον ἐγνώρισα πρὸς στιγμὴν τοὺς καλλίστους ὁμογενεῖς μας, κ.κ. Ἀβραάμ Ἀκρίταν, Ἰ. Ὀφριδόπουλον καὶ Ὀνούφριον Γραμματικόντουλον καὶ περὶ τὴν μεσημβρίαν τῆ συνειδήσ τοῦ κ. Β. Ἰακουμάκη ὅστις εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ με συνοδεύσῃ μέχρι τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ, ὅστις εἶχε δηρωθῆ ὑπὸ τῶν ἐπαναστατῶν τὴν προτεραίαν νύκτα, ἀπῆλθον διὰ τὸ Νοβοροσίσκ, ὅπου ἐβόησα τὴν ἐσπέραν.

Τὸ Νοβοροσίσκ εἶναι πόλις περιέργως πολὺ διὰ τὴν τοποθεσίαν του καὶ τὴν διχορρημίαν του, εἶχε δὲ ἀπὸ τινῶν ἐτῶν ποσοῦτον μεταβληθῆ διὰ τῶν κολοσιαιῶν λιμενικῶν ἔργων πρὸς ἐκφύτωσησιν τῶν σιτηρῶν καὶ εὐκολίαν τῶν προσερχομένων πλοίων, ὡστε καταστῆ ἀγνωρίστον ἤδη πλίον. Πολυάριθμοι γέφυρα, ἀποβάθραι καὶ σιδηροδρομικαὶ ὁδοὶ καὶ προχώσεις, κατακάλυψαν τὰ τέως πανταχόθεν ὑπάρχοντα ἐλώδη μέρη καὶ παραλία γήπεδα καὶ ἤδη δὲν βλέπετε ἢ μίαν παραλιακὴν ἐμπορικὴν μεγάλην πόλιν, κολοσιαιῶς ἐνεργούσαι φορτώσεις. Ἐπειδὴ δὲ ὡς ἐκ τῆς πῆξεως τῆς Ἀζοφικῆς ἐν ὄρα χειμῶνος, αἱ φορτώσεις δὲν δύνανται νὰ γίνων εἰς Ταϊγάνιον καὶ ἄλλας παραλίους πόλεις τῆς Ἀζοφικῆς, ἐνταῦθα συγκεντρῶνται ὅλα τὰ πλοῖα. Γνωστὸν δὲ τυγχάνει τοῖς πᾶσιν, ὅτι ἡ Ρωσσία παράγει καὶ προμηθεύει τὴν μεγαλύτεραν ποσότητα καὶ τὴν καλλειτέραν ποιότητα τῶν σιτηρῶν ἀπὸ τὴν ὑψηλῶν.

Τὸ Νοβοροσίσκ διακρίνεται εἰς δύο διακεκριμένας πόλεις, βορειοδυτικὴν καὶ βορειοανατολικὴν, ἐν τῷ μέσῳ ἐχούσας τὸν λιμένα καὶ ὅλην τὴν ἐκφύτωσησιν κίνησιν εἶναι δὲ ὄραϊον πρᾶγμα νὰ βλέπη τις ἐν ὄρα ἰδίως τῶν ἐργασιῶν πληθώραν πλοίων προσκεκολλημένων ἀπὸ τὰς πολλὰς ἀποβάθρας καὶ ἡσύχως μετακινουμένων ἐν αὐταῖς τῶν σιτηρῶν. Καὶ εἰς μὲν τὴν βορειοανατολικὴν πόλιν διαμένουσιν αἱ ἐργαταί, ὑπάλληλοι καὶ φορτωταί, εἰς τὴν βορειοδυτικὴν, δὲ αἱ ἀρχαί, τὸ βιομηχανικὸν ἐμπόριον, τὰ σχολεῖα καὶ λοιπὰ εἶδη. Ἡ πόλις δὲ αὕτη εἶναι ἀρκετὰ κομψοπρεπῆς καὶ κατοικεῖται ὑπὸ τοῦ καλλειτέρου κόσμου, εἶχε δὲ ὄραϊκας ὁδοὺς, καλὰς οἰκισμὰς καὶ καταστήματα καὶ ποικίλα διασκεδαστικὰ κέντρα, ἐξ ὧν δύο ἀρκετὰ ὄ-

ραῖα ἑλληνικὰ καφενεῖα, δύο ἑλληνικὰ ξενοδοχεῖα ἐν μέγα βιομηχανικὸν κατάστημά καὶ πολλὰ ἐμπορικὰ γραφεῖα. Ὁ ἑλληνισμὸς ἐνταῦθα διακρίνεται καὶ εἶναι ἀρκετὰ προσδευμένος καὶ ἀξιοπρεπῆς καὶ συμπαγῆς, ὑπὸ τὴν προεδρείαν διατελῶν τοῦ ἐτέρου τῶν ἀδελφῶν Ἀσλανίδου, διευθύνοντος, ὡς προείπομεν μετὰ τοῦ ἀξιολόγου υἱοῦ του τὸ ἐν Νοβοροσίσκ κατάστημα τῆς ἀλευροποιίας.

Ἄφρου περιήλθον καλῶς καὶ ἐξήτασα τὴν πόλιν, μετέβην εἰς τὸ ἑλληνικὸν καφενεῖον, ὅπου συγκαλοῦν οἱ ὁμογενεῖς Τράπεζαι μαρμαρίνοι, ἀνάκλιτρα πολυτιμὰ γύρω εἰς τὰ τοιχώματα, ἐφημερίδες πολλαί, ἑλληνικαὶ ἰδίως, συσσωρευμέναι εἰς τινα μεγάλην τράπεζαν ἢ ἐπὶ τοῦ σφαιριστηρίου, εἰκόνας ἐπίσης εἰς ὅλας τὰς πλευρὰς ἑλληνικαί, ἠρωϊκαί, μυθολογικαὶ ἢ τῶν βασιλικῶν μας προσώπων, μετὰ τῶν τοῦ τύπου καὶ τινες τῆδε κακίως ὁμογενεῖς ἀναγινώσκοντες μετὰ σπουδῆς καὶ ἀφοσιωμένως, ἐνῶ ἕτεροι εἰς πυκνὴν ὁμάδα παρὰ τινὶ γωνίᾳ τοῦ καφενεῖου ζωηρῶς καὶ ἀπεριφράστως συζητοῦσι περὶ τῶν πολιτικῶν ἢ ἐθνικῶν ζητημάτων τῆς Ἑλλάδος ἰδοὺ ἢ ἀνεκαθεν γενικῆ εἰκὼν καὶ πιστὴ κατάστασις τῶν ἑλληνικῶν ἐν γένει καφενεῖων εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Εἶναι πολὺ ἐνδιαφέρον καὶ ἀπολαυστικόν νὰ τοὺς ἀκούη τις συζητοῦντες χωρὶς νὰ δώσῃ ἀφορμὴν γνωριμίας.

Δίδουσι γνώμην περὶ ὅλων τῶν ζητημάτων, κρίνουσι καὶ ἐπικρίνουσι βασιλεῖς κυβερνήσεις καὶ ἐφημερίδας καὶ ἐν τέλει ἀποφαίνονται καὶ δὴ ἀδυστοχῶς περὶ ὅλων, ὡς ἂν τὰ ζητήματα τῶν ἐθνῶν νὰ λύονται διὰ λέξεων μόνον. Πολλὰκις ἠπέρησα διὰ τὴν τόλμην των καὶ πολλὰκις ἐμειδίσα διὰ τὴν ἀφέλειάν των. Βασιλεῖς καὶ ὑπεύθυνοι ὑπουργοὶ νυκθημερῶν πολλὰκις εἰδικῶς καὶ ἐν συμβουλίαις συσκεπτόμενοι περὶ προμηθεῖας πλοίων, διερρηγισμοῦ στρατοῦ, μεταφορᾶς ὁδῶν εἰς Ἀθήνας, πορείας τινος ἐθνικῆς κτλ. ἀδυνατοῦσι ν' ἀποφασίσωσι καὶ ἀναβαλλοῦσιν ἐπὶ πολὺ τὴν τελικὴν γνώμην των, ὡς ὅπου ὁ χρόνος καὶ ἡ κατάλληλος περίπτωσις τοὺς ὀδηγήσῃ εἰς ἀσφαλῆς συμπέρασμα, ἐνῶ εἰ κύριοι τῶν καφενεῖων αὐτῶν πρὸς στιγμὴν, ἐν ὄρα ἀναπαύσεως, σημειώσατε καλῶς, εὐκακίρησαντες νὰ συσκεπθῶσι περὶ πατριωτικῶν ζητημάτων δὲν δειλιώσι νὰ ἐκφύωσι τὴν γνώμην των. Καὶ ἀκούετε αὐτοὺς λέγοντας τοὺς ἀθλίους, μεγάλη σκέψις χρειάζεται νὰ παραγγείλουν τέσσαρα θωρηκταί καὶ δικτὶ τάχα ἀντιτοπιλικὰ καὶ ὄχι πολεμικὰ πρώτης δυνάμεως, ὅπου ἔχομεν ἀνάγκην, ἐπιλέγει ὁ ἄλλος, « Ἄμ τι τοὺς ἤλθε καὶ ἠλάττωσαν τὸν στρατόν, ἀντὶ νὰ τὸν αὐξήσουν, προσθέτει εἴτα ὁ πρῶτος εἰδικῶς, κατ' αὐτόν, πάντοτε. Ἡμεῖς ἔχομεν ἀνάγκην 100.000 ἀνδρῶν τοῦλάχιστον καὶ τῶσον στρατόν ἔπρεπεν ὁ κ. Θεοτόκης νὰ κάμῃ.

Διὰ τὰ νερὰ τῶν Ἀθηνῶν, δὲν κάμουν τίποτε

ὅπου εἰσέτι στερεῖται ἡ πόλις ἀρκετῶν, ὡς ἂν τὰ νερὰ νὰ εὐρίσκονται ἐξῶθεν τῆς πόλεως καὶ δὲν τὰ εἰσάγομεν εἰς τὴν πρωτεύουσαν.

Εἰς δὲ ἐθνικὰ ζητήματα, εἰ ἔδω ὅλοι εἶναι εἰδικοί καὶ λύουν ὅλας τὰς δυσχερεῖας ἀπὸ τοῦ ἀσφαλοῦς. Ἀπαιτοῦν νὰ ἐγκυαταλείψουν αἱ Δυνάμεις τὰς ἀδυναμίας καὶ τὰ συμφέροντά των καὶ νὰ μᾶς δώσουν διὰ τῆς χρήσεως τῶν ὄπλων τὰ διεκδικούμενα μέρη μας. Νὰ ἀπομακρύνουν τῶν βλέψεων μας τὰς βλέψεις τῶν ἄλλων βαλκανικῶν κρατῶν καὶ νὰ εἶναι τέλος ἀκοίμητοι ρουροὶ κα ἐπιμηθεῖς τῶν ἐπιθυμιῶν μας. Ἄ, εἶναι πολὺ περιέργων νὰ τοὺς ἀκούη τις καὶ νὰ παραβάλῃ τὸν πατριωτισμὸν των με τὸν πατριωτισμὸν μας. Ὁ ἐνθουσιασμός καὶ ἡ ἀπελπισία των ἐκδηλοῦται εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμόν, ἐνῶ ἡ ἀπάθειά μας τοὺς ἀπελπίζει Νομίζου, ὅτι δυνάμειν τὰ πάντα καὶ δὲν κινούμεθα. Φαντάζονται, ὅτι τὰ ταμεία τοῦ Κράτους ἐπαρκοῦν εἰς τὰς δαπάνους τοῦ ἐξοπλισμοῦ καὶ προτιμῶμεν τὴν ἀδυναμίαν. Καὶ συζητοῦν οὕτως, ἐρωμένως καὶ ἀπελπιστικῶς, ἀνευδιόστως καὶ ἀποφαστικῶς διὰ νὰ ἐπαναλάβουν τὴν ἐπαύριον τὰ ἴδια καὶ τὴν μεθεπομένην πάλιν τὰ ἴδια.

Ἦκουον μετὰ περιεργείας καὶ ἐσυλλογίζομην τί θὰ ἐδύνατο ὁ Ἑλληνισμὸς, ἂν συνησθάνετο τὴν πραγματικὴν του θέσιν καὶ ἂν ἕκαστος δὲν ἐφρόνει κατὰ τὸ δοκοῦν Ἄν συνησπίζετο ἀφοσιωμένως περὶ τὸν βασιλέα του καὶ τὴν κυβέρνησιν του καὶ μετὰ πεποιθήσεως ἠκολούθει τὰς ἀποφάσεις καὶ ἐνεργείας των.

Τὴν ἐπαύριον μετέβην πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Ἀσλανίδου εἰς τὸ ὄραϊον βιομηχανικὸν κατάστημα του καίμενον ἐξῶθεν τῆς πόλεως. Εἶναι μέγα καὶ καινοεργές. Εὖρον δὲ αὐτόν μετὰ τοῦ φιλοτίμου υἱοῦ του εἰς τὸ ἐπίσης ὄραϊον καὶ εὐρύχωρον γραφεῖον των, εἰς τὸ βῆθος τοῦ καταστήματος ἐργαζομένους, ἠύχαριστήθησαν δὲ πολὺ ἰδόντες με καθόσον πρώτην φοράν μετὰ τῶσα ἐτῆ ὅπου διατελοῦν συνδρομηταί τῆς «Φύσεως» ἐγνώριζόμεθα. Ὁ κ. Ἀσλανίδης εἶνε ὁ μᾶλλον πρῶτων ἐκ τῶν ὁμογενῶν μας ἐν Νοβοροσίσκ καὶ ὡσάκις τυγχάνει περιστάσις δὲν λησμονεῖ νὰ ἐκδηλώσῃ τὰ πατριωτικὰ αὐτοῦ αἰσθήματα. Με προσεκάλεσε δὲ καὶ εἰς γεῦμα τὴν ἐπιούσαν, καθ' ἣ ἐγνώρισα τὴν χρίστως μεμορφωμένην καὶ ἑλληνοπρεπέστατα παιδογατομένην αὐτοῦ οἰκογένειαν ἢ δὲ εὐφροσύνῃ καὶ φιλοφροσύνῃ αὐτοῦ σύζυγος ἰδίως μοι ἔκαμεν ἐντόπωσιν διὰ τὰς πατριωτικὰς αὐτῆς ἰδέας καὶ Ἀθηναϊκὰς γνώσεις, αἵτινες τὴν κάμουν νὰ ἐκφράζεται περὶ τῶν Ἀθηνῶν πολὺ συμπαθῶς καὶ ἐπιθυμῆ νὰ ἐπισκεφθῇ αὐτὰς μετὰ διακκοῦς πόθου. Ὅτε δὲ, μόλις συστηθεῖς αὐτῇ παρὰ τοῦ συζύγου τῆς ἐν τῷ ὄραϊκῷ αἰθροῦσιν τοῦ μεγαλοπρεποῦς οἰκῆματος τῶν ἤρξαστο νὰ μοι πλέξῃ τὰ ἐγκώμια τῶν Ἀθηνῶν καὶ νὰ μοι ὀμιλῇ ἀδελκώπως περὶ τῶν

μεληγῆτρων καὶ τῆς ὄραϊότητος τῶν διαφόρων αὐτῆς ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν μερῶν καὶ τῆς ἐκτάκτου τοποθεσίας καὶ μαγικῶν ἀπολαύσεων αὐτῶν, τὴν παρετήρουν μετ' ἐνδιαφέροντος καὶ ἐφανταζόμεν τὴν ποιητικὴν αὐτῆς ἐξαρσιν, ὅτε ἐν τέλει μοῦ λέγει καὶ ἐνόησα τὸν πόθον τῆς.

— Ναί, Κύριε Πρίντεζη, τὴν θαυμάζω καὶ δὲν βλέπω τὴν ὄραν νὰ ἐπισκεφθῶ μετὰ τῶν θυγατέρων μου τὴν ὄραϊαν πόλιν σας, ἡ ὅποια ὁμολογουμένως εἶναι καὶ πόλις τῆς θρησκείας καὶ τῆς ἀρετῆς, ὅσον εἶναι καὶ πόλις τῆς καρδίας καὶ τῆς εὐτυχίας.

— Περὶ Ρωσσίας τί ἰδέαν ἔχετε. Κυρία;

— Τὴν εἶδατε, εἶναι γῶρα τοῦ ὄραου, τῆς πλῆξεως καὶ τῆς ἀνίας.

— Εἶναι ὅμως καὶ τόπος τῆς ἐργασίας καὶ τοῦ κέρδους, τῆ λέγει ὁ σύζυγος.

— Βεβαίως, σεῖς οἱ ἄνδρες αὐτὸ μόνον φροντίζετε.

— Ἐνῶ αἱ γυναῖκες βλέπουν καὶ μακρύτερον εἶπον καὶ εἶναι φυσικόν δὲν πρέπει δὲ νὰ παραβλέπωμεν τὰς αἰσθήσεις των, καθόσον δι' αὐτῶν ὁ πολιτισμὸς, ἡ ἐλευθερία καὶ ἀνάπτυξις μεγαλῶς ὠφέλησαν τὴν ἀνθρωπότητα. Ἄνευ τῆς γυναικῆς ὁ κόσμος θὰ ἦτο τυφλός, εἶτι.

— Ναί, Κύριε Πρίντεζη

Ὅμοιως αἱ εὐγενέστατοι αὐτῆς θυγατέρες, κάλλιστα μεμορφωμένοι καὶ ἀνεπτυγμένοι, μετὰ χάριτος ἔλαβον μέρος εἰς τὸ γεῦμα καὶ τὴν συζήτησιν. Εἶναι τύποι ἀπλότητος καὶ ταπεινοφροσύνης, ὅφ' ὃν ὑπερφανέται ἡ ὑγειῆς κρίσις καὶ εὐφύης συμπεριφορὰ καθ' ὅλα.

Εἰς τὸ γεῦμα τοῦτο εἶχε προσκληθῆ καὶ ὁ εὐγενέστατος γαμβρός των κ. Ἀρκαῆκης Σαμουρίδης, μεγαλέμπορος, ὅστις μετὰ τῆς ἀξιολόγου Κυρίας του μεγαλῶς συνετέλεσεν εἰς τὴν ὄραϊότητα καὶ εὐφροσύνην ἔκβασιν τοῦ ὄραϊου συμπόσιου. Εἰς δὲ τὰ ἐπιδόρπια εἶτι μᾶλλον ἐφαιδρύνθη ἡ συναναστροφή μας ἐκ τῆς ἐλευσεως ἀπεσταλμένου αἰσθηθῶς ἐκ μέρους τῆς κοινότητος κομίσαντος ἔγγραφον δι' οὗ ἠγγέλλετο ἡ ἐκλογὴ τοῦ κ. Ἀσλανίδου παμψηφεί ὡς Προέδρου τῆς Ἑλλ. ἐν Νοβοροσίσκ πατριῶς, ὃν καὶ συνεχάρημεν ἐπανειλημμένως.

(Ἐπεται συνέχεια).

Φ. Πρίντεζης.

(διήγημα)

ΟΛΟΙ είχαν πλησιάσει, σχηματίζοντας κύκλον, πέριξ τοῦ κ. Βερμοντιέ, ἀνακριτοῦ, ὅσι; ὠμίει περὶ τῆς μυστηριώδους ἐποθέσεως τοῦ Σαιν-Κλουδ, ἣς ἀποσχόλει ἀπὸ ἐνὸς μηνὸς ἤδη τοὺς περιέρχοντες τῶν Παρισίων.

Ὁ κύριος ἀνακριτὴς ὄρθιος καὶ τὰ νῶτα ἔχων ἐστραμμένα πρὸς τὴν ἐστίαν ὠμίει, συνήρμοζεν ὅλα τὰ σημεῖα, ἐξήταζεν ὅλας τὰς γνώμας, ἀλλ' οὐδὲν βέβαιον συμπέρασμα ἐξήγαγεν.

Αἱ πλείοται τῶν κυριῶν εἶχον ἤδη ἐγεγνηθῆ καὶ πλησιάσασαι ἐστάθησαν ὄρθια πλησίον τοῦ ἐπισήμου τούτου προσώπου τῆς θέμιδος, προσηλοῦσαι τὸ ἐρευνητικὸν καὶ περιεργὸν βλέμμα των εἰς τὸ στόμμα του. Ἐφρυσσον δέ, τὸ πρόσωπόν των συνεπαίον, καὶ ἡ καρδιά ἐπαλλεν ἀνωμάλως χάριν τῆς ἀπλήστου περιεργείας των.

Ἐκ τούτων δὲ ἡ πλεον ὠχρὰ ἐπιθύρουν εἰς στιγμήν τινα σιωπῆς.

— Εἶνε φρικτὸν σχεδὸν ἀπίστευτον. Ἡ Δικαιοσύνη δὲν θὰ ἱκανοποιηθῆ ποτέ τίποτε δὲν θὰ ἀνακαλύπτει.

Ὁ ἀνακριτὴς ἐστράφη πρὸς τὴν ὠμίησασαν.

— Μαλιστα, κυρία μου. Εἶνε προφανὲς ὅτι ἡ δικαιοσύνη δὲν θὰ ἱκανοποιηθῆ. Ἀλλά, ὅσον ἀφορᾷ τὴν λέξιν «ἀπίστευτον» ἦν μετεχειρίσθητε, δὲν ἔχει τὴν θέσιν τῆς ἐδῶ. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ἔχομεν πρὸ ἡμῶν ἓν ἔγκλημα ὅπως ἀσύνηθες, μετὰ μεγίστης ἐπιδειξιότητος γενόμενον καὶ τόσον καλῶς κκαλυμμένον ὑπὸ τοῦ μυστηρίου, ὥστε νὰ μὴ δυναμέθα οὐδὲν νὰ συμπεράνωμεν καὶ νὰ ἐνεργίσωμεν. Ἀλλ' ἐγὼ ἄλλοτε εἶνχε νὰ ἀναλάβω μίαν ἐπόθεσιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀληθῶς καὶ τὸ φανταστικὸν ἐκρύπτετο. Σκεφθῆτε ὅτι τὴν ἐγκατελείψαμεν διότι οἰδεμίαν ἀκίνα φωτὸς ἠδυνήθημεν νὰ ἀνακαλύψωμεν.

Τὴν τελευταίαν λέξιν τοῦ κ. Βερμοντιέ ἐπηκολούθησεν ἀμέσως μία ὁμόφωνος τῶν κυριῶν ἐπιθυμία.

— Ἀ! κύριε Βερμοντιέ, διηγηθῆτέ μας περὶ τούτου.

— Σὰς παρακαλῶ ὅμως, μὴ νομίσητε ὅτι καὶ τὴν περιπέτειαν ταύτην ἐξέλοβον ἢ ἐπίστευσι ὡς ὑπεράνθρωπον, ὑπερφυσικὴν. Ἡμεῖς τοῦλάχιστον πρέπει νὰ πιστεύωμεν μόνον τὰ κανονικά, τὰ φυσικὰ πράγματα. Ὡστε ἀντὶ τῆς λέξεως «ὑπερφυσικὸν» καλεῖσθε εἶνε νὰ λέγωμεν

«ἀνεξήγητον». Ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς τὴν ὑπόθεσιν ἦν θὰ σὰς διηγηθῶ, μὲ ἐτάραζαν, μὲ κατέπληξαν, πρὸ πάντων αἱ περιβάλλονσαι τὸ γεγονός περιστάσεις. Ἀλλὰ ἄς ἐλθῶμεν εἰς τὸ θέμα.

Ἦμην τότε ἀνακριτὴς εἰς τὸ Ἀγιάσιο, μικρὰν λευκὴν πόλιν, ἀναπανομένην παρὰ τὸν αἰγιαλὸν γραφικοῦ κόλπου, πανταχόθεν περιβαλλομένην ὑπὸ ἐρηλῶν ὁρέων. Ὁ κύριος σκοπὸς τῆς ἐκεῖ διαμονῆς μου ἦσαν ἰδίως αἱ ἀντεκδικικότητες, τὰ φοβερὰ ταῦτα ἔθιμα ἐν οἷς πάντοτε ἐνυπάρχει ἡ τὸ δραματικόν, τὸ ἄγριον καὶ τὸ ἡρωϊκόν. Αἱ ἀγριότεραι ἐκδικήσεις, ὡς εἶνε δυνατὸν νὰ φαντασθῶμεν, τὰ παλαιὰ μύθη, κατενταζόμενα μόνον πρὸς στιγμήν, ἀλλ' οὐδέποτε σβεννύμενα, αἱ βδελυρότεροι πανουργίαι, αἱ δολοφονίαι αἱ ὑπὸ μορφήν σφαγῶν ἀπαντῶσαι καὶ σχεδὸν ἐνδόξων πράξεων, ὅλα αὐτὰ τὰ μυσσὰρὰ πάθη ἐκτὶ κάτω ἀπαντῶνται. Ἐπὶ δύο ἔτη δὲν ἤκνον ἄλλο εἰμὴ περὶ τῆς χύσεως αἵματος τῆς τρομερᾶς ταύτης προκαταλήψεως, ὡς δικαίας καὶ ἀφεύκτου ἀντεκδικήσεως, ἣς πάντοτε μέλλει νὰ ἐκτελεσθῆ ἐπὶ τοῦ ἰδίου ἀδικήσαντος, ἐνὸς τῶν ἀπογόνων του ἢ τῶν συγγενῶν του. Εἶδα οὕτω σφαζομένους γέροντας, παιδία, ἄλλους συγγενεῖς, τέλους εἶχα, φίλοι μου, τὴν κεφαλὴν πλῆρη ἐκ τοιούτων ἰστοριῶν.

Μίαν ἡμέραν ἔμαθα ὅτι κάποιος Ἀγγλος ἐνοικίασε διὰ πολλὰ ἔτη μικρὰν τινα ἔπαυλιν εἰς τὸ βάθος τοῦ κόλπου. Μετ' αὐτοῦ ἔφερε καὶ Γάλλον ὑπηρέτην τὸν ὁποῖον ἔλαβεν ἐκ Μασσαλίας διερχόμενος.

Σιγερῶς ὅλοι οἱ κάτοικοι ἠσυχολοῦντο περὶ τοῦ παραδόξου τούτου προσώπου, ὅπερ μόνον ἔζη ἐν τῇ οἰκίᾳ του, μὴ ἐξερχόμενον ἢ μόνον διὰ τὸ κυνήγιον ἢ τὴν ἀλιείαν. Εἰς οὐδένα ὠμίει, οὔτε ἤρχετο ποτέ εἰς τὴν πόλιν, καθ' ἑκάστην δὲ πρωίαν ἠσκειτο ἐπὶ μίαν—δύο ὥρας εἰς τὸ πιστόλιον καὶ τὴν καρβίναν.

Ἐνεκα τῆς τοιαύτης ζωῆς του πλείστοι μύθοι ἠκούοντο. Ἐλεγον τινὲς ὅτι ἦτο ἐρηλὸν καὶ πρόσωπον ἐγκαταλείψαν τὴν πατρίδα του ἔνεκα πολιτικῶν λόγων, ἄλλοι δὲ ὅτι ἐκρύπτετο ἔνεκα τρομεροῦ ἔνοχου ἐγκλήματος· μάλιστα περὶ τούτου διηροῦντο φοβερὰς λεπτομερείας.

Ἀπεφάσιμα λοιπὸν, ὡς ἀνακριτὴς ποῦ ἤμου, νὰ λάβω πληροφορίας τινὰς ἐπὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου· ἀδύνατον ὅμως ἐπῆρξε νὰ μάθω τὴν περισσότερον τοῦ ὀνόματός, ὅπερ ἦτο Σιρ Τζὼν Ρόουελ. Ἠκεῖσθην λοιπὸν εἰς τὸ νὰ θέσω ἐπὶ ἐπιτήρησιν, ἀλλὰ οὐδὲν τὸ ὑποπιον μοὶ ἀνέφερον ποτέ. Ἐπειδὴ ὅμως αἱ περὶ αὐτοῦ διαδόσεις ἐξηκολούθουν, ἐμεγεθύνοντο καὶ καθίσταντο γενικαί, ἀπεφάσιμα νὰ προσπαθίσω καὶ ἰδῶ ὁ ἴδιος τὸν περιεργὸν τούτον ξένον καὶ πρὸς τοῦτο ἤρχισα τακτικῶς κυνηγῶν εἰς τὰς ἰδιοκτησίας του.

Πρὸ πολλοῦ ἀνέμενα τὴν κατάλληλον ἐκκαιρίαν, ὅτε τέλος μοὶ παρουσιάσθη τοιαύτη. Ἐκτύπησα μίαν πέρδικα σχεδὸν ὑπὸ τὴν μύτην τοῦ

Ἀγγλον. Ὁ κύων μου μοὶ τὴν ἔφερε, ἀλλ' ἐγὼ λαβὼν παρενθὺς τὸ θήραμα, ἔσπεσα νὰ ζητήσω συγγνώμην διὰ τὴν ἀγένειάν μου ταύτην καὶ νὰ παρακαλέσω τὴν Σιρ Τζὼν Ρόουελ νὰ λάβῃ τὴν πέρδικαν.

Ὁ κύριος αὐτὸς ἦτο μεγάλως τὸ σῶμα, μὲ ἐρυθρὰ μαλλιά καὶ γένεια, ἐρηλότητος καὶ εὐρύτερος, εἶδος Ἡρακλέους προσηροῦς καὶ εὐγενοῦς.

Ἄν εἶχε τὴν βρετανικὴν σκληρότητα, ἀπ' ἐναντίας δὲ μὲ ἠδχαρίστησε διὰ τὴν λεπιότητα τῶν τρόπων μου εἰς τὴν γαλλικὴν γλώσσαν, μὲ προφορὰν μεσημβρινήν. Οὕτω ἐντὸς ὀλίγου εἴχομεν συνομιλήσει πέντε—ἕξ φορὰς.

Μίαν ἑσπέραν τέλος καθὼς διηρχόμεν πρὸ τῆς θύρας του τὸν εἶδον καπνίζοντα τὴν πίπαν του καὶ καθήμενον ἰσπανι ἐπὶ τινος ἐν τῷ κήπῳ του ἐδράνου. Τὸν ἔχαιρέτησα, ἐκεῖνος μ' ἐκάλεσε νὰ εἰσέλθω καὶ πῶμεν ἓν ποτήριον ζύθου, ἐγὼ δὲ πράγματι εἰσῆλθα μὴ περιμένων δευτέραν πρόσκλησιν.

Μ' ἐδέχθη μὲ ὄλην τὴν σοβαρὸν εὐγένειαν, ὠμίλησε μετ' ἱσπῶν περὶ τῆς Γαλλίας καὶ Κορσικῆς ζωηρῶς· τονίους ὅτι ἠγάπα πολὺ τὴν «χώραν» ταύτην καὶ τὴν «νήσον» ταύτην.

Κατόπιν τῷ ὑπέβαλα μὲ πολλὰς προφυλάξεις καὶ ὑπὸ τὸ πρόσχημα ζωηροῦ πρὸς αὐτὸν ἐνδιαφέροντος διαφόρους ἐρωτήσεις περὶ τοῦ βίου του καὶ τῶν ὑποθέσεών του. Ἐκεῖνος δ' ἀπεκρίθη ἄνευ δυσκολίας, μοὶ εἶπεν ὅτι ἐταξίδευσε πολὺ εἰς τὴν Ἀφρικὴν, τὰς Ἰνδίας καὶ τὴν Ἀμερικὴν, γελῶν δὲ προσέθηκε:

— Ἐγὼ διέλθει πολλὰς περιπέτειας. ὦ! γιές! Ἐπειτα ἤρχισε νὰ μοὶ διηγήται περὶ τῶν κυνηγιῶν του καὶ μοὶ ἔλεγε περιεργούς λεπτομερείας περὶ τῆς θήρας τοῦ ἰπποποϊάμου, τῆς τίγρης, τοῦ ἐλέφαντος καὶ τοῦ γορίλλα ἀκόμη.

— Ὅλα αὐτὰ τὰ ζῶα εἶνε φοβερὰ, τῷ εἶπον.

— Ἀ! ὄχι· τὸ φοβερώτερον εἶνε ὁ ἄνθρωπος. Ἠρχισε δὲ νὰ γελᾷ τὸν χοιρδὸν ἐκείνον γέλωτα Ἀγγλοῦ εὐχαριστημένου, εἰπὼν συγχρόνως.

— Ἐγὼ κάμει ἀκόμη καὶ τὸ κυνήγιον τοῦ ἀνθρώπου!

Ἐπειτα ὠμίλησε περὶ τῶν ὄπλων καὶ μὲ παρεκάλεσε νὰ εἰσέλθω εἰς τὴν κατοικίαν του διὰ νὰ μοὶ δείξῃ τὰ διαφόρων συστημάτων ὄπλα του. Ἡ αἴθουσα ἦτο ἐστρωμένη δι' ὑφασμάτων μαύρων, ἐπὶ μαύρης μετὰξης, πεποικιλμένης ὑπὸ χρυσοῦ. Μεγάλου δὲ ἀνθη κίτρινα διεκλαδοῦντο ἐπὶ τοῦ σκοτεινοῦ ὑφάσματος, λάμποντα ὡς τὸ πῦρ.

Πρὶν ἢ τὸν ἐρωτήσω μοὶ εἶπεν.

— Αὐτὸ ἦτο μία ἰαπωνικὴ σημαία.

Ἀλλὰ εἰς τὸ μέσον τοῦ πλατυτέρου πλαισίουματος, παραδόξον τι προσέκλυσε τὸ βλέμμα μου. Ἐπὶ τετραγώνου ἐρυθροῦ βελούδου, μαῦρον καὶ πρᾶγμα διεγράφετο. Ἐπλησίασα.

Ἦτο μία χεὶρ, ἀνθρώπου χεὶρ! Ὅχι δὲ σκελετώδης, λευκὴ καὶ καθαρὰ, ἀλλὰ χεὶρ μαύρη, ἀπεξηραμένη, μὲ κυρίους ὄνυχας, τοὺς μῦς γυμνοὺς καὶ μὲ κηλίδας αἵματος παλαιοῦ, ὁμοίου πρὸς σκωρίαν ἐπὶ τοῦ κεκομμένου ὀστοῦ, ὡς δι' ἐνὸς κινυήματος πελέκως περὶ τὸ μέσον τοῦ ἀντιβραχίου.

Πέριξ τοῦ καρποῦ πελωρία σιδηρᾶ ἀλλοσις ἦτο ἐφηρμοσμένη, ἐκρέματο δὲ ἀπὸ τινος κρῖκου, ἰκαιοῦ νὰ κρατῆ ἐν ἀχμαλωσίᾳ καὶ ἐλέγαιτα.

Ἐκπληκτος τότε τὸν ἠρώτησα.

— Τί εἶνε τοῦτο;

Ὁ ἄγγλος ἀπεκρίθη ἠσυχῶς.

— Ἦτο ὁ χειρότερός μου ἐχθρός. Ἦτο εἰς τὴν Ἀμερικὴν. Τὴν ἀπέκνησα μὲ τὴν σπάθη, τὴν ἐξέγδα μὲ τὴν κοπερὰν μάχαιράν μου καὶ τὸ ἄφησα ἐπὶ ὀκτὼ ἡμέρας εἰς τὸν ἥλιον διὰ νὰ ξηρανθῆ. Ἀχ! Ἦτο θανάσιον αὐτό.

Ἠγγισα τὸ ἀνθρώπινον τοῦτο λείψανον, ὅπερ ὄρισμένως θὰ ἀνῆκεν εἰς κολοσσόν τινα. Οἱ δάκτυλοι ἦσαν ὑπερβολικῶς μακροί, συνεκροτοῦντο δὲ ὑπὸ πελωρίων τενόντων. Τὸ θέαμα τῆς νεκρᾶς ταύτης χερός ἦτο φρικτῶδες καὶ ἐπροξέεινε εἰς τὸν βλέποντα τὴν σκέψιν, ὅτι κάποια φοβερὰ καὶ ἀγρία ἐκδικήσις εἶχε συμβῆ.

Ἐγὼ εἶπον ἀπλῶς.

— Ἡ χεὶρ αὕτη φαίνεται ἀνῆκεν εἰς ἄνθρωπον ἰσχυρότατον.

Ὁ Ἀγγλος ἀπήτησε μετ' εὐχαριστίας.

— Ἀο! γιές! Ἀλλ' ἐγὼ εἶμαι ἰσχυρότερος. Αὕτη τὴν ἄλλοσον τὴν εἶχα δ' ἂν τὸν κρατῶ.

Ἐνόμιστα ὅτι ἠστυεύει.

— Ἀλλὰ τώρα, τοῦ εἶπα, εἶνε ἀχρηστος.

Ἄν ὑπάρχει φόβος νὰ σὰς φήγῃ...

— Πάντοτε ἠθέλε νὰ φύγῃ. Ἡ ἄλλοσις ἦτο χρήσιμος.

Ἐκπληκτος ἐκ τῶν λόγων τούτων καὶ νομίζων ὅτι εἶχα νὰ κάμω μὲ τρελλὸν ἢ ἐτράπελον ἄνθρωπον, ἐξήτασα τὸ πρόσωπόν του διὰ ταχέως βλέμματος. Ἀλλὰ τὸν εὖρον ἦσυχον, ψυχρόν, σοβαρόν. Ὁμίλησα λοιπὸν περὶ ἄλλων πραγμάτων καὶ ἐθαύμαζα τὰ ὄπλα του. Παρετήρησα ἐν τούτοις ὅτι τρία γεμάτα πιστόλια ἦσαν τοποθετημένα ἐπὶ τῶν ἐπιπέλων, ὡς ἂν ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦτο πάντοτε ἐτοιμος δι' αἰφνηδίαν τινα ἐπίθεσιν.

Ἐκίστε ἐπανήλθον πολλάκις εἰς τὸν οἶκόν του, ἀλλὰ βραδύτερον ἔπαυσα νὰ πηγαίνω. Πάντες τὸν ἐσυνήθισαμεν καὶ δὲν ἠσυχολοῦμεθα πλέον περὶ αὐτοῦ.

Ὁλόκληρος χρόνος παρελήθην οὕτω, ὅποτε μίαν πρωίαν πρόωρος μ' ἐξυπνᾷ ὁ ὑπηρέτης μου, ἵνα μοὶ ἀσσηγείη, δι' ὃ Σιρ Τζὼν Ρόουελ ἐδολοφονήθη τὴν νύκτα.

Ὁ ἔνοχος δὲν εὐρέθη.

Εισελθὼν εἰς τὴν αἰθουσαν τοῦ Σιρ Τζὼν, εἶδον τὸ πτώμα τοῦ θύματος κατακείμενον εἰς τὸ μέσον τοῦ δωματίου. Τὸ γλέκρον ἦτο ξεσχισμένον, μία χεὶρ ἀπεσπασμένη ἐκρέματο. Τὰ πάντα ἐδείκνυον, ὅτι φοβερὰ πάλῃ εἶχε συμβῆ.

Ὁ Ἄγγλος εἶχε φονεῖθῃ στραγγαλισθεὶς. Ἡ μαύρη καὶ ἐξογκωμένη μορφή του, φρικώδης τὴν θέαν, εἶχεν ἐκφρασῆν ἀποτρόπαιον μεταξὺ τῶν ὀδόντων του ἐκράτει σφιγκτὰ καὶ. Ὁ λαίμωός του εἶχε πέντε ὀπάζ, αἵνες ἐφαίνοντο προξενηθεῖσαι ὑπὸ σιδηροῦ αἰχμηροῦ ἐργαλείου καὶ ὄχι ὑπὸ τῶν δακτύλων χειρὸς ἐκαλύπτετο δὲ ὅλος ὑπὸ αἱμάτων.

Εἰς ἰατρὸς μᾶς παρηκολούθει, ὅστις μετὰ μακρὰν ἐξέτασιν τῶν ἰχνῶν τῶν δακτύλων ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ. Ἐπιθύρισε τοὺς ἐξῆς παραδόξους λόγους; — Θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι τὸν ἐπιτίξε χεὶρ σκελετοῦ!

— Φρικίαισι διέτριξε τὰ μέλη μου εἰς τὸ ἄκουσμα τοῦτο καὶ ἔρριπα τοὺς ἐφθαλμούς μου ἐπὶ τοῦ μέρους ἔνθα εἶχον ἰδῆ ἄλλοι τὴν ἀποτρόπαιον νεκρὰν χεῖρα. Φοβερόν! Ἡ χεὶρ δὲν εὐρίσκειτο πλέον ἐκεῖ. Μόνῃ ἢ τετρασμένη ἄλλοις ἐκρέματο.

Ἐκνευα τότε πρὸς τὸν νεκρὸν καὶ εἶδον συνεσταλμένον ἓνα δάκτυλον τῆς ἐξαφανισθείσης ταύτης χειρὸς, κεκομμένον ἢ μᾶλλον ἀπεσπασμένον διὰ τῶν ὀδόντων, ἀκριβῶς κατὰ τὴν δευτέραν αὐτοῦ φάλαγκα.

Κατόπιον ἠεχίσαμεν τὰς ἐρεῖνας. Οὐδὲν ὅμως ἀνεκαλύψαμεν. Οὐδεμίαν θύρα εἶχε βιασθῆ, οὐδὲν παράθυρον, οὐδὲν ἔμπλον, οἱ δὲ δύο φύλακες κῆνες δὲν εἶχον ἐξυπνίσει.

Ἴδου καὶ ἡ κατάθεσις τοῦ ὑπηρετοῦ, ἐν δλίγοις.

Ἀπὸ ἐνὸς κμηγὸς ὁ κύριός του ἐφαίνετο στενοχωρούμενος. Εἶχε λάβει πολλὰς ἐπιστολάς τὰς ὁποίας ἔκαμε πάντοτε. Συχνάκις δὲ ἐκτύπα διὰ τινος μαστιγίου, μετ' ὀργῆς ἢ μᾶλλον τρέλλας, τὴν ξηραμένην ταύτην χεῖρα, τὴν ἐν τῷ τείχῳ δεσμευμένην καὶ ἄγνωστον πῶς ἐξαφανισθεῖσαν κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ἐγκλήματος. Κατεκλίνετο πολὺ ἀργὰ καὶ ἐκλείετο μετὰ σπουδῆς. Πάντοτε δὲ εἶχεν ὄπλα πλησίον του. Συχνάκις τὴν ἰνύκτα ὠμίλει ὑψηλοφώνως ὡς ἂν ἐφιλονέη μετ' ἄλλον. Τὴν νύκτα δὲ τοῦ ἐγκλήματος κατὰ τὴν οὐδεὶς

θόρυβος ἠκούσθη καὶ μόνον ὅταν ἦλθε ν' ἀνοίξῃ τὰ παράθυρα ὁ ὑπηρετής, εὔρε τὸν Σιρ Τζὼν δολοφονημένον.

Οὐδένα ὑποπιτεύειτο.

Ἄνεκοίνωσα τότε ὅ,τι ἤξενρον περὶ τοῦ ἀποθανόντος εἰς τὸν ἀτυχήμον, ἠρενήσαμεν λεπτομερῶς ὅλην τὴν νῆσον, δὲν εὔρωμεν ὅμως τίποτε.

Ἀλλὰ μίαν νύκτα, τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὸ ἐγκλημα εἶδα φοβερὸν ὄνειρον. Εἶδα τὴν φρικώδη χεῖρα νὰ τρέχη ὡς σκορπιός, ὡς ἀράχνη κατὰ μῆκος τῶν παραπειασμάτων καὶ τῶν τοίχων τοῦ δωματίου μου. Τρεῖς φορὰς ἐξύπνισα, τρεῖς ἐπανεκοιμήθην καὶ τὰς τρεῖς δὲ φορὰς ἐπνεῖδον τὸ εἰδεχθὲς λείψανον νὰ πηδῇ ἀπὸ τὸ δωματίόν μου, κινοῦν τοὺς δακτύλους του ὡς πόδας.

Τὴν ἐπομένην μοὶ ἔφεραν τὴν χεῖρα ταύτην, εὐρεθεῖσαν ἐν τῷ κοιμητηρίῳ ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Σιρ Τζὼν Ρόουελ. Ὁ δέικτης ἔλειπε πράγματι.

Ἴδου, κυρία μου, ἡ ἱστορία. Ἄλλο δὲν ἔχω νὰ προσθέσω.

Τὰ εὐαίσθητα ὅμως ταῦτα πλάσματα διετέλουν ἀχρὰ καὶ ἔφρισσον ἐκ τῶν τρομακτικῶν γεγονότων τῆς ἱστορίας ταύτης.

Μία δ' ἐκ τούτων εἶπε:

— Ἄλλὰ δὲν μᾶς ἐδώσατε καὶ τὴν ἐξήγησιν τοῦ πράγματος. Ἡμεῖς δὲν πηγαίνωμεν νὰ κοιμηθῶμεν ἂν δὲν μάθωμεν τί πράγματι εἶχε συμβῆ.

Ὁ κύριος ἀνακριτὴς ἐγέλασεν ἀσθηρῶς.

— ὦ! ἀλλ' ἐγὼ, κυρία μου, ἐπιθυμῶ νὰ εὐχαριστήσω τὴν περιέργειάν σας καὶ τὰς φοβερὰς ὑποψίας σας. Σκέπτομαι λοιπὸν, ὅτι ὁ νόμιμος ἰδιοκτήτης τῆς νεκρᾶς ἐκείνης χειρὸς δὲν εἶχε συναποθάνει μετ' αὐτῆς καὶ ὅτι ἦλθε νὰ τὴν ἐπανακτήσῃ διὰ τῆς εἰέρας ἢ ὅποια τῶ εἶχε μείνει. Ἀλλὰ πῶς συνέβη τοῦτο, δὲν εἰξεύρω.

Μία κυρία ἐμορμύρισε.

— Ἄ! δὲν πιστεύω νὰ ἐγένετο τοῦτο....

— Καὶ ὁ κύριος ἀνακριτής, γελῶν πάντοτε ἀνταπῆρτησε.

— Σὰς τὸ εἶχον προεῖπει, κυρία μου, ὅτι ἡ ἐξήγησις δὲν θὰ σὰς ηὐχαροῖται.

Guy de Maupassant

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

Οἱ ἐπιστημονικοὶ ὄροι!

Ὁ Ἰατρός. Κυρία μου εἶνε εἰς κακὴν κατάστασιν ὁ λάρυγξ, ὁ φάρυγξ καὶ ἡ ἐπιγλωττίς.

— Ἡ Κυρία (περίφοβος). ὦ! θεέ μου, καὶ ἐγὼ ἐνόμιζα, ὅτι ἐπασχε μόνον ὁ λαίμωός μου!

*

Μετὰ τὸν χορὸν.

Ἡ Δεσποινίς (πονήρως μηδειῶσα). Καὶ ἀγαπᾶτε πολὺ τὸν χορὸν, κύριε;

Ὁ κύριος. Ἄ μαριωδῶς!

Ἡ Δεσποινίς (εἰρωνικῶς μειδιῶσα). Τότε πρέπει νὰ ὑπάγετε εἰς ἓνα χοροδιδασκαλεῖον.

*

Διαφήμησις ἐργοστασίου σοκολάτας.

«Ὅστις δυνηθῆ ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἡ σοκολάτα τοῦ ἐργοστασίου μου εἶνε βλαβερὰ εἰς τὴν ὑγίαν, θὰ λάβῃ ὡς ἀμοιβὴν 10 δακάδας ἐκ ταύτης.»

*

— Δὲν θὰ ὑπόγγῃ; εἰς τὴν κηδεῖαν τοῦ μακαρίτου φίλου σου Κ.;

— Μήπως αὐτὸς θάρθη στὴ δική μου;

*

Κάποιος ἔχασε τὸ μανδύλόν του καὶ ὠδήρειτο σφοδρῶς.

— Δὲν λυποῦμαι ὅτι ἔχασα τὸ μανδύλι μου ἔλεγε, ἀλλὰ διότι εἶχα κάμει κόμβον νὰ θυμηθῶ καὶ σπονδαῖον. Τώρα ἔχασα τὸ μανδύλι καὶ ἔχασα καὶ γὰρ εἶχα κάμει κόμβο!

*

— Ἀπόσπασμα λεξικοῦ ἀνεκδότου.

Φιλία. Ὑποχρέωσις μεταξὺ δύο ἀτόμων νὰ μὴ φαίνωνται δυσάρεστα πρὸς ἄλληλα.

Μέθον. Νέος τρόπος δικαιολογήσεως τῶν σφαλμάτων μας.

Ἐπιστολί. Ἄπουσ ἀπεσταλμένος, ὅστις ὅμως ἐνίστε ἔνεκα τοῦτου δὲν δύναται νὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ προσωρισμοῦ του.

Συμβολαιογράφος. Ὁ μᾶλλον ἐμπιστος ταρτοῦφος τῆς σημερινῆς κοινωνίας.

Νοσοκομεῖον. Ἀθροισμα δυστυχῶν πρὸς ὄφελος τῶν πλουσίων.

Βουλευτής. Ὑπηρετής τῶν κοιτῶν ἐπὶ ἀδρᾶ ἀμοιβῆ.

.....

Μετὰ χορᾶς ἀγγέλομεν τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν, ὅτι ὁ γνωστὸς αὐτοῖς συντεράγης τῆς «Φύσεως» κ. Θρ. Βλησίδης δὸς τὰς διδασκαλίας αὐτοῦ ἱετασίας, ἀνεκνήχθη δ.δάκτωρ ὑπὸ τῆς Σχολῆς τῶν Φυσικομαθηματικῶν τοῦ Πανεπιστημίου, διὰ τοῦ ἐπιζήλου βαθμοῦ «λίαν καλῶς».

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Δ. Καλογεροπούλου. Φύλλα Ἡμερολογίου. — Ἐσχάτως ἐξιδόθη τὸ τέον τοῦτο ἔργον τοῦ γνωστοῦ συγγραφέως τῶν «Δηγημάτων», «Χρυσανθίμων», «Φωτοσκιάσεων», «Σελλίδων» κτλ. Διευθυντοῦ τῆς «Πανακοθήκης» κ. Δ. Καλογεροπούλου. Τιμᾶται δραχμῆς.

Κυκλαδικὸν Ἡμερολόγιον. Ἐκδοθήσεται προσεχῶς ἐπὶ τῶν κ. κ. Π. Σιεφάνου, Ι. Σανθάκη καὶ Α. Ζεγνοῦλη. Θὰ εἶνε μοναδικὸς ὁδηγὸς καὶ σύντομος ὄλων τῶν Κυκλαδικῶν. Τιμᾶται δραχ. 3.

«La Nouvelle Athènes» Littérature, Arsociologie. Directeur Charles Callet Année Ire Num. 1, Paris Novembre 1906.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

34. Μαγικὴ εἰκὼν

Ποῦ εἶνε ὁ Μικάδος;

✱

35. Αἶνιγμα

Γράμμα εἶνε τὸ πρῶτον μου
Τὸ δεύτερον ἐπίσης
Τὸ τρίτον ἀκρομήριον,
Ὅ, ἂν καταιομήγῃς,
Θέλεις ἰδεῖν τρεπόμενον
Εἰς ἄνθος τι ὠροῖον.
Τὸ ὅλον σ' ἐβοήθησε
Νὰ μάθῃς τι σπονδαῖον.

36. Πρόβλημα

ΑΑΔΕΕΕΗΘΗΚΑΜΜΝΝΟΠΙΣΣΣΤΩ

Δύ' ονόματα αρχαίων
Σιρατιγών γνωσίων, αρχαίων.
σχηματίζουν τὰ στοιχεῖα.
Εἶρε, φίλε λύτα, ποῖα;

37. Γρίφος

+ τάγματα (ρδ) (χι) Σ-Σ ιρατ ΟΣ

ΛΥΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ 8^{ου} ΤΕΥΧΟΥΣ

27. Οἱ στεναγμοί.— 28 Μέλος—ἔλος.— 29. Διλανθασμένον.— Ὁ ὄνος ἔχει τι ἔπερ δὲν ἔχει ἢ γυνή· τὴν ἔπομονήν.
Λύται. Γ. Γ. ἐξ Ἀθηῶν 5, Ἐπαμ. Κυριακάκης ἐξ Ἀθηῶν 4, Π. Δ. ἐκ Πειραιῶς 2, Παν. Ραυτοπούλου ἐκ Πειραιῶς 3 Μ. Σφουρῆς ἐκ Σύρου 3, καὶ Μαρίκα Φιλίππου ἐκ Πειραιῶς 4.

ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Θ. ΒΑΛΑΛΑ καὶ Σια

Ἀριθ. τηλεφώνου 1865 ἐν Ἀλεξανδρείᾳ
Λεωφόρος Ραμλίου ἀριθ. 23

Ἐκτελεῖ πᾶσαν τραπεζικὴν πράξιν. Πωλεῖ τοῖς μετρητοῖς καὶ διὰ μηνιαίων δόσεων τὰς ἀσφαλεστέρων ἀχαιοφόρους ὑπολογίνας. Προεξοφλεῖ τοκομερίδια.
Τμήμα Μεσιτειῶν. Ἀναλαμβάνει τὴν ἐπὶ ὑποθήκῃ ἐξέυρεσιν χρημάτων ἀπὸ 200 μέχρι 50000 λιρῶν.
Ἐνεργεῖ ἀγοραπωλησίας ἐπὶ γαιῶν καὶ ἀκινήτων.
Τμήμα Ἀντιπροσωπειῶν. Δέχεται τὴν ἀντιπροσωπεῖν διαφόρων ἐμπορευμάτων. Ἀναλαμβάνει τὴν διὰ δόσεων παντὸς προϊόντος καὶ πάσης ἐφευρέσεως.

ΝΕΑ ΠΑΡΙΣΙΝΗ ΣΧΟΛΗ ΧΟΡΟΥ

ΙΩΑΝ. ΤΖΙΤΖΑ

Ὀδὸς Διομείας (πάροδος Ἐρμού).

Θέλετε τὰ γίνετε τέλειοι χορευταὶ σπεύσατε ἀμέσως εἰς τὴν ἰεάν παρισινὴν σχολὴν χοροῦ τοῦ κ. Ἰωάν. Τζίτζα.

Θέλετε τὰ μάθητε τοὺς ἰέους χοροὺς σπεύσατε ἐνωρίς.
Γ. Καλ. . .

ΣΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ ΚΑΙ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΣΩΤ. Θ. ΛΑΛΑΟΥΝΗ

Ἐν Ἀθήναις Πλατεῖα Ὁμοιοῖας

Υπάρχουσιν πάντα τὰ εἶδη γαλακτοποιίας καὶ ζαχαροπλαστικῆς εἰς τὴν ἐντέλειαν, ποιότητος καὶ ποιότητος ἐξαιρετικῆς. Καθαριότητος καὶ περιποιήσεως ἐκτακτοῦ. Πελατεία κοσμοπλημμύρα καθ' ἑκάστην.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΤΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔτος 1906

ΚΕΡΔΗ Γ' ΚΑΙ Δ' ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ

Τετάρτη κλήρωσις τῆς 3)16 Δεκεμβρίου 1906

Ἐκαστον γραμματίον παρέχει συμμετοχὴν εἰς ἀκρίαιον τὸ κέρδος ἐκάστης κληρώσεως.

Ἐκαστον γραμματίον ἰσχύον διὰ μίαν ἐκ τῶν κληρώσεων, τιμᾶται δραχμῆς.

Κέρδη ἐκάστης κληρώσεως

Ἐν μέγα κέρδος	ἔξ 100,000 δε.
Ἐν κέρδος	ἔξ 25,000 δε.
Ἐν κέρδος	ἔκ 10,000 δε.
Τρία κέρδη ἔκ 5,000	15,000 δε.
Πέντε κέρδη ἔκ 1,000	1,000 δε.
411 κέρδη ἔξ 100	41,100 δε.
578 κέρδη ἔκ 50	8,500 δε.

Ἐν ὄλῳ κέρδη 225,000 δε.

Κέρδη ἀμφοτέρων τῶν κληρώσεων.

2 μεγ. κέρδη ἔξ 100,000	200,000 δε.
2 κέρδη ἔξ 25,000	50,000 δε.
2 κέρδη ἔκ 10,000	20,000 δε.
6 κέρδη ἔκ 5,000	30,000 δε.
10 κέρδη ἔκ 1,000	10,000 δε.
822 κέρδη ἔξ 100	82,200 δε.
1156 κέρδη ἔκ 50	57,000 δε.

Ἐν ὄλῳ κέρδη 450,000 δε.

Ἀπενθυντέον: εἰς τὰ διμῶσια ταμιῖα τοῦ ἑσωτερικοῦ, εἰς τὰς ἑλληνικὰς προξενικὰς ἀρχὰς ἐν τῷ ἑξωτερικῷ καὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Γραφεῖον Λαχείων) εἰς Ἀθήνας.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 5 Ἰουνίου 1906.

Ὁ διευθύνων Τμηματάρχης Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

ΕΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΝ

(IMPERIALE) EN ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐπὶ τῆς Πλατείας τοῦ Συντάγματος

ΟΙΚΙΑΙ ΗΝΘΜΕΝΑΙ

Μαρίας Ζαρίφη καὶ Γ. Καλλιγᾶ

(κατ' ἀπαίτησιν τῆς πολυπληθοῦς αὐτοῦ πελατείας).

Νεόκτιστοι μὲ καινοργῆ ἔπιπλα καὶ ἠλεκτροφόωτοι, περιέχονσαι 60 μεσημβρινὰ δωμάτια, μετὰ τριφῆς καὶ ἀνευ. Ἐστιατόριον, table d' hotel. Λουτρό εὐρωπαϊκὰ πρώτης τάξεως.

Ἀριθμὸς τηλεφώνου 322.

Τιμὰ δωματίων ἀπὸ 3—12 δε. ἀναλόγως τοῦ δωματίου. Ἐπίπλωσις ἀρίστη. Θέα πρὸς τὴν Ἀκρόπολιν θαυμασιὰ. Ἰδιοκτῆτης Θ. Τσαβλέρης πρῶην ἰδρυτῆς τοῦ Ἐστιατορίου τὸ Ἄσιν καὶ Βασιλικῷ Ξενοδοχείῳ, καὶ νῦν τοῦ ἤδη.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΥ (IMPERIALE)

ΑΘΗΝΑΙ-ΠΑΡΙΣΙΟΙ

ΜΕΓΑΛΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗ ΥΠΟ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΤΗΣ 'ΦΥΣΕΩΣ,

ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΩΝ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ

Ἀπ' Ἀθηῶν εἰς Πειραιᾶ - Νεάπολιν - Μασσαλίαν - Λυὼν - Παρισίους καὶ τ' ἀνάπαλιν.

ΤΙΜΑΙ

Α'. Θέσεως μετ' ἐπανόδου ..... ὄρ. 900

Β'. Θέσεως μετ' ἐπανόδου ..... ὄρ. 715

Συμπεριλαμβανομένων πάντων ἐν γέγει τῶν ἐξόδων. Ἦτοι:

- 1ον). Ναύλον ἀτμοπλοίου ἀνόδου καὶ τοῦ ταξειδίου.
- καθόδου (Messageries Maritimes).
- 2ον). Σιδηροδρομικῶν Γαλλίας.
- 3ον). Λεωφορέων καὶ ἀμαξῶν.
- 4ον). Διαμονῆς ἐν τοῖς ξενοδοχείοις.
- 5ον). Ἐπιβιβάσεως καὶ ἀποβιβάσεως.
- 6ον). Τροφῆς καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν
- 7ον). Ἐπισκέψεων ἐφ' ἀμάξης ἀξιοθεάτων μερῶν καὶ πόλεων.
- 8ον). Δώρων εἰς ξενοδοχεῖα ὑπηρετιῶν κτλ. καὶ εἰσητηρίων μουσειῶν κτλ.
- 9ον). Ἐξόδων θεατρικῶν ἐσπερίδων.
- 10). Δώρων εἰς ὁδηγοὺς καὶ θυρωροὺς κτλ.

Ἀπάντων ἐκτελεσθησομένων συμφώνως τῷ ἐπομένῳ προγράμματι καὶ οὐτινος τὴν πιστὴν ἐκτέλεσιν ἀνέλαβεν ἡ Ἐταιρεία τῶν ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ, ἐν Παρισίοις. Ἀποβλέποντες εἰς τὸ μέγα ἐνδιαφέρον ὅπερ ἐνέχει ἡ πόλις τῶν Παρισίων ὑπὸ ἔποψιν ἱστορίας, ἐμπορίου, βιομηχανίας, ἐπιστήμης καὶ καλλιτεχνίας καὶ ἐπιστάμενοι τῆς ἱστορικῆς, ἐμπορικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς συναφείας, ἥτις καθίσταται νῦν ἔτι στενοτέρα ὡς ἐκ τῆς μεγάλης ὑποτιμήσεως τοῦ χρυσοῦ, συνεβλήθημεν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς τελευταίας μεταβάσεώς μας εἰς Παρισίους μετὰ τοῦ ἀπὸ καιροῦ ὑφισταμένου Γραφείου τῶν Πρακτικῶν Ταξειδίων τῶν Παρισίων καὶ ἐπισήμον διοργανωτοῦ τῆς Ἐταιρείας τῶν αὐτοκινήτων τῆς Γαλλίας καὶ ἄλλων Ἐπιστημ. Ἐταιρειῶν καὶ ἀνελάβομεν ἀπὸ κοινοῦ τὴν διοργάνωσιν μεγάλης ἐκδρομῆς ἀπ' Ἀθηῶν εἰς Παρισίους ἢ καὶ Λονδίνον, κατὰ βούλησιν καὶ τ' ἀνάπαλιν μετὰ πασῶν τῶν δυνατῶν εὐκολιῶν καὶ παροχῶν πρὸς ὅσον ἐνεσιν ἀνετιωτέραν καὶ οἰκονομικωτέραν διεξαγωγὴν μὲ τοιοῦτον σχεδὸν ἀπίστευτον τίμημα.

Οὐδὲν ἐξοδον ὑπολείπεται τοῖς ἐκδρομεῦσιν ἐκτὸς τῶν ἰδιαιτέρων ἀγορῶν αὐτῶν.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ 10 Ἰουνίου. Συγκέντρωσις ταξειδιωτῶν εἰς Ἀὐτοκρατορικὸν ξενοδοχεῖον, 9—10, π. μ. ὕπον θὰ γίνῃ καὶ τὸ πρόγευμα, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ πρεσβυτέρου ἢ τοῦ ἐπισημοτέρου τῶν ἐκδρομῶν.

Ὦρα 10 1/4 ἀναχώρησις διὰ Πειραιᾶ.

Ὦρα 11 3/4 ἐπιβίβασις εἰς ἀτμόπλοιον ἐκ τῶν μεγαλειτέρων τῆς Γαλλικῆς Ἐταιρείας Messageries maritimes καὶ ἀπόπλους.

ΤΡΙΤΗ 12 'Ιουνίου. "Αφιξίς εις Νεάπολιν 'Ιταλίας, αποβίβασις και επίσκεψις δι' άμαξών των αξιοθεάτων μερών της πόλεως υπό την όδηγίαν διερχομένων.

"Η ΝΕΑΠΟΛΙΣ, τέως πρωτεύουσα του ρωμαϊκού Κράτους, κατέχει μίαν των καλλιτέρων θέσεων του κόσμου, επί κόλπου άμφιθεατρικού, εις τους πρόποδας του Βεζουβίου. Καταγωγής 'Ελληνικής, ενέχει μέγα ενδιαφέρον διά τους 'Ελληνας.

ΠΕΜΠΤΗ 14 'Ιουνίου. "Αφιξίς και αποβίβασις εις Μασσαλίαν, όπου γενήσεται επίσημος δεξίωσις εκ μέρους των εκεί όμογενών. Προσφώνησις και άντιφώνησις. 'Εγκατάστασις εις ξενοδοχείον και 'Ελληνική έορτή το έσπέρας.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15 'Ιουνίου. επίσκεψις των αξιοθεάτων μερών της υπό των Φωκαέων κτισθείσης Μασσαλίας τῷ 600 π. Χ. νῦν σηματικωτέρας και έμπορικωτέρας πόλεως της Μεσογείου, με 500,000 κατοίκους και σημαντικήν 'Ελληνικήν άποικίαν. Η επίσκεψις της πόλεως γενήσεται δι' άμαξών διά της περιφήμου όδοῦ Cannabiere, του λιμένος, της Μητροπόλεως, των Δικαστηρίων, της Corniche, των ανακτόρων του Longchamps. Το έσπέρας αναχώρησις διά το ΔΥΩΝ, ενθα θά γίνη και η διανυκτέρευσις.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 16 'Ιουνίου. 'Επίσκεψις της Λυών, έφ' άμαξών. Γίνοι η δευτέρα πόλις της Γαλλίας, κειμένη παραποταμίως του Ρήνου και 'Αράρεως. 'Ανάβασις μηχανικῶς εις την Παγαίαν του Φουρβιέρ. Το έσπέρας αναχώρησις διά Παρισίους.

ΚΥΡΙΑΚΗ 17 'Ιουνίου. "Αφιξίς εις την Πρωτεύουσαν της Γαλλίας και επίσημος δεξίωσις εκ μέρους της 'Ελληνικής Κοινότητος. Προσφώνησις και άντιφώνησις. Οι Παριίοι μειά των 3.000,000 κατοίκων των, την βιομηχανίαν και τας επιστήμας κατέκτησαν τον κόσμον και συνεκέντρωσαν το πάν εκεί. "Ο,τι επιθυμεί τις το εύρίσκει. Είναι διαμοιή των μεγαλειτέρων πολυταλάντων της ύφηλιου. Η επίσκεψις θά γίνη ούτως ώστε οι επισκέπται να ἴδωσι τὰ πάντα και να εύχαριστηθῶσι καθ' όλα.

ΔΕΥΤΕΡΑ 18 'Ιουνίου. 'Επίσημος και γενική επίσκεψις των μάλλον περιέργων, ιστορικῶν και αξιοθεάτων μερών της μεγαλονπόλεως, άρχομένη από της 'Ελληνικής Προεδρείας. Διάβασις από της όδοῦ και πλατείας του Μελοδράματος, (grand Opera) των Μεγάλων Βουλευτάρτων, των πυλών άγίου Διονυσίου και άγίου Μαργίτου, της πλατείας της Δημοκρατίας, της πλατείας της Βασιλλης και επιστροφή διά του κοιμητηρίου του Πατρὸς Lachaisee, τόπου αναπαύσεως των μεγαλειτέρων άνδρῶν, των Σκοπευτηρίων Chaumont, του ναοῦ της 'Αγ. Καρδίας, του δεσποζόντος των Παρισίων και όπόθεν το πανόραμα της πρωτευούσης είναι θαυμάσιον, του 'Ιπποδρομίου, της πλατείας Κλου, του άνδριάντος του Moncey και του σταθμοῦ του άγίου Λαζάρου.

ΤΡΙΤΗ 19 'Ιουνίου. Συνέχεια επισκέψεως έφ' άμαξών του Χρηματιστηρίου, της αγοράς, της όδοῦ Ριβολή, του Σατελέ, του πύργου του άγ. 'Ιακώβου, του Δημαρχείου, της Παγαίας (Notre Dame), του Δεσμοφυλακείου, των Δικαστηρίων, του Δεσμοτηρίου, ενθα εύρίσκονται αι ιστορικαι φυλακαι της Μαρίας 'Αντιωανέτας. του Ροβεσπιέρου κτλ. της πλατείας 'Αγ. Μιχαήλ, του Μουσείου Κλυνη, της Συνοικείας των Σχολείων, της Σορβόνης, του Πανθέου, ενθα υπάρχουν οι τάφοι όλων των μεγάλων άνδρῶν, οὗς η Δημοκρατία εύίμησεν, του Λουξεμβούργου μετά του Μουσείου του, της Γερουσίας, του 'Ωδείου, του Βουλευτάρτου Σαιν Ζερμαίν, του ύπουργείου των Στρατιωτικῶν, του μουσείου του Λούβρου ενθα υπάρχει το περίφημον άγαλμα της 'Αφροδίτης της Μήλου και τόσαι άλλα σημαντικαι έλλην. αρχαιοτήτες.

ΤΕΤΑΡΤΗ 20 'Ιουνίου. Συνέχεια επισκέψεων διά της πλατείας Καρουσσέλ, όπου θά επιβιβασθῶσι οι ταξειδιῶται εις την Βασιλικήν αποβάθραν επί ειδικῶν σκάφους διά διάπλον εντός του ποταμοῦ Σηκουάνα. Δίαν ενδιαφέρονσα η διελευσις αυτή και η διάσχισις των Παρισίων και περιχώρων διά του ποταμοῦ. Βλέπει τις το ύδραγωγείον 'Οτέιλ, το άγαλμα της 'Ελευθερίας, φωτισούσης τον κόσμον (δῶρον της 'Αμερικῆς εις την Γαλλίαν), το Κάτω Μαιδόν, το Σαιν Κλου κτλ. Κάθοδος εις τας Σέρβας και επίσκεψις του μουσείου του Κεραμικῶν και της βιομηχανίας της Πορσελάνης. 'Εντεῦθεν δι' ειδικῶν άμαξῶν μετάβασις εις τας ιστορικας Βερσαλλίας. Πρόγευμα. Εἶτα επίσκεψις των Τριανῶν, των Σταύλων και του περιφήμου πύργου του ιστορικῶν βασιλικῶν διαμονητηρίου, ενθα Λουδοβίκος ο ΙΔ' έπρότιμα να κατοικῆ. 'Ενταῦθα εύρηται αι περίφημοι

αἰθουσαι του 'Ηρακλέους, της 'Αφροδίτης, της 'Αρτέμιδος, του 'Αρεως, η Στοά των κατοπτρων, τα δωμάτια του Βασιλέως και της Βασιλίσσης, περιλαμπρα όλα εκ πλούτου και χλιδῆς. Μετά τουτο επιστροφή έφ' άμαξών διά του 'Ιπποδρομίου του Longchamps, του δάσους της Βουλόνης, της δειδροστοιχίας της Grande Armee, της Πλατείας του 'Αστέρου, όπου υπάρχουν έτι η 'Αψίς του Θριάμβου, κατασκευασθείσα διαταγή του Ναπολέοντος Ιου προς τιμήν της Μεγάλης Στρατιῆς. Συνέχεια επιστροφῆς διά μέσον της δειδροστοιχίας των 'Ηλυσίων Πεδίων, του 'Υπουργείου των Ναυτικῶν, της Βασιλικῆς όδοῦ και του ναοῦ της Μαγδαληνῆς, κτισθέντος κατ' απομίμησιν του εν 'Αθήναις Θησείου.

ΠΕΜΠΤΗ 21 'Ιουνίου. 'Εκκίνησις την πρωίαν έφ' άμαξών. 'Επίσκεψις των Μεγάλων και Μικρῶν Ανακτόρων, κατασκευασθέντων κατὰ την 'Εκθεσιν του 1900. Διάβασις διά της Γεφύρας του Μεγάλου 'Αλεξάνδρου Γ'. 'Επίσκεψις του Μεγάρου των 'Απομάχων, του τάφου Ναπολέοντος του Ιου, των ενδόξων τροπαίων και του Στρατιωτικῶν Μουσείου. 'Επίσης του Τροκαδερό και του Πύργου του 'Αϊφελ, έφ' ου θέλει γίνει ανάβασις. Μετά μεσημβρίαν επίσκεψις του Μουσείου του Λούβρου κτλ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 22 'Ιουνίου. 'Ιδιαίτεροι εργασίαι και επισκέψεις των εκδρομέων. **ΣΑΒΒΑΤΟΝ 23** 'Ιουνίου. Θεατρική 'Εσπερίς.

ΚΥΡΙΑΚΗ 24 'Ιουνίου. 'Αναχώρησις των εκδρομέων διά την 'Αγγλίαν. Την Πέμπτην, 28 'Ιουνίου, θά εύρίσκονται εν Βελγίῳ, την δε Κυριακήν 1 'Ιουλίου εις Παρισίους.

ΔΕΥΤΕΡΑ 25 'Ιουν. — **ΣΑΒΒΑΤΟΝ 30** 'Ιουν. 'Εξακολούθησις της επισκέψεως των Παρισίων. 'Εκδρομή εις το Φοντενεμπλώ, όπου τα 'Ανάκτορα, ενθα διέμενον οι βασιλεις της Γαλλίας και Ναπολέον ο Ιος. 'Επίσκεψις των κυριωτέρων δωματίων του Αυτοκράτορος, του γραφείου της αποκηρύξεως, της Βιβλιοθήκης, της Αιδούσης του Θρόνου, ούτινος η θανμασία στέγη χρονολογείται από της εποχῆς του 'Ερρίκου Δ', των δωματίων της Μαρίας 'Αντιωανέτας και του Πάπα Πιον Ζ'. αἰχμαλώτου, της Στοῆς της 'Αρτέμιδος, της αιδούσης Φραγκίσκου του Α' και της του 'Αγ. Λουδοβίκου, ητις είναι η αρχαιοτέρα άπασῶν. 'Επίσκεψις έφ' άμάξης του παμμεγίστου δάσους, ενθα εύγινετο το βασιλικόν κνήγιον.

ΚΥΡΙΑΚΗ 1 'Ιουλίου. 'Επιστροφή εις Παρισίους των εις 'Αγγλίαν εκδρομόντων. Οι εκδρομείς θά παρευρεθῶσι και εις την τριήμερον μεγάλην έθνικήν έορτήν των Γάλλων, επέτειον της καταλήψεως της Βασιλλης (1)14 'Ιουλίου) καθ' ην γενήσεται και η θανμασία στρατιωτικῆς επιθεώρησις εν τῷ πεδίῳ του Longchamps.

ΔΕΥΤΕΡΑ 2 'Ιουλίου. 'Αποχαιρετιστήριον γεῦμα μετά έσπερίδος.

ΤΡΙΤΗ 3 'Ιουλίου. 'Αναχώρησις την έσπέραν διά Μασσαλίαν.

ΤΕΤΑΡΤΗ 4 'Ιουλίου. "Αφιξίς την πρωίαν εις Μασσαλίαν και διαμονή μέχρι της επισύσης προς προπαρασκευήν και αποχαιρετισμόν διά την επιστρ. εις 'Ελλάδα.

ΠΕΜΠΤΗ 5 'Ιουλίου. 'Αναχώρησις διά μέγαν επίσης άιμοπλοίου της 'Εταιρείας Μεσαζερὶ διά τον Πειραιά.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 'Ιουλίου. Προσέγγισις εις Νεάπολιν της 'Ιταλίας.

ΔΕΥΤΕΡΑ 9 'Ιουλίου. "Αφιξίς και αποβίβασις εις Πειραιά.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΗΣΙΝ ΤΗΣ ΕΚΔΡΟΜΗΣ ΜΕΧΡΙΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

Εκ Παρισίων εις Λονδίνον — Ουίνδσвор — Τάμπεσιν — Οστένδην — Αμβέρσην — Βρυξέλλας — Παρισίους

ΚΥΡΙΑΚΗ 24 'Ιουνίου. Το έσπέρας αναχώρησις δι' 'Αγγλίαν.

Διαμονή επί τρεις ήμέρας εν τη πρωτευούση του άγγλικῶν Βασιλείου, παμμεγίστης πόλεως με 6,000,000 κατοίκους, κειμένης επί του ποταμοῦ Ταμείσεως και διηρημένης εις τρία διακεκριμένα μέρη.

ΗΜΕΡΑ ΠΡΩΤΗ. Περίπατος ἐφ' ἀμάξης μετὰ στάσεων εἰς τὰ μᾶλλον σημαίνοντα μέρη καὶ ἐπίσκεψις τῶν μνημείων. Αἱ ὄχθαι τοῦ Ταμέσεως, τὸ Wite Hual, Trafalgar Square, τὸ Strand, τὸ City, ἡ Μητροπόλις, ὁ ἁγ. Παῦλος, ἡ γέφυρα τοῦ Λονδίνου, αἱ ἀριστοκρατικαὶ συνοικίαι, τὴ Μουσεία, τὸ Πάρκον κτλ.

ΗΜΕΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ. Συνέχεια περιπάτου ἐφ' ἀμάξης. Ὁ Πύργος τοῦ Λονδίνου, ἡ Ἐθνικὴ Στοά, τὸ Κοινοβούλιον, διάβασις τοῦ West End καὶ ἐπίσκεψις τοῦ Μουσείου Kensington.

ΗΜΕΡΑ ΤΡΙΤΗ. Τὴν πρωτὴν συνέχεια τῆς ἐπισκέψεως τῆς πόλεως. Ἐκδρομὴ διὰ πλοίου εἰς τὸν Τάμεσιν.— Μετὰ δὲ τὸ πρόγευμα ἐκδρομὴ εἰς τὴν βασιλικὴν ἔπαυλιν τοῦ Οὐϊνδσωρ.— Ἐπίσκεψις τοῦ βασιλικοῦ τεμένους.— Τὸ ἑσπέρας ἐπιστροφὴ εἰς Λονδίνον διὰ τὸ γεῦμα καὶ ἀναχώρησις διὰ τὸ Βέλγιον.

28 Ἰουνίου.— Ἀφίξις εἰς Ὀσιένδην. Ἐπίσκεψις τῆς παραλίας καὶ μετὰ τὸ πρόγευμα ἀναχώρησις διὰ τὴν Ἀμβέρσην. Ἀφίξις κατὰ τὴν ὥραν τοῦ γεύματος. Ἡ Ἀμβέρση, πρῶτος λιμὴν τοῦ Βελγίου καὶ εἰς τῶν σημαντικωτέρων τῆς Εὐρώπης εἶνε ἡ πρώτη ἐμπορικὴ πόλις τοῦ Βελγίου, κειμένη ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ Σκάλδιος (Escaut) ἀπέχει 20 χιλ. τῆς θαλάσσης καὶ ἀριθμεῖ 350,000 κατ. εἶναι δὲ πατρίς τοῦ διασημοτάτου καλλιτέχνου Ρούβενς. (Rubens).

29 Ἰουνίου.— Τὴν πρωτὴν ἐπίσκεψις τῆς Πρασίνης Πλατείας, τοῦ ἀγάλματος τοῦ Ρούβενς, τῆς Μητροπόλεως, τῆς Μεγάλης Πλατείας, τοῦ Δημαρχείου καὶ τοῦ Ἁγ. Ἰακώβου. Μετὰ τὸ πρόγευμα ἐπίσκεψις τοῦ Πλαντινοῦ Μουσείου, τῶν Ἀνακτόρων, τοῦ Χρηματιστηρίου, τοῦ Πάρκου, τῶν Προκυμαιῶν καὶ λιμένος. Ἀναχώρησις κατὰ τὴν ἑνὴν ὥραν διὰ τὰς Βρυξέλας. Ἀφίξις ἐνταῦθα τὴν ὥραν τοῦ γεύματος.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 30 Ἰουνίου. Διαμονὴ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Βελγίου ἀριθμοῦσαν 500,000 κατ. Ἐπίσκεψις τῶν διαφόρων μερῶν ἐφ' ἀμάξης, τὴν μὲν πρώτην πρωτὴν τοῦ Χρηματιστηρίου, τοῦ Δημαρχείου, τῶν ἀνακτόρων, τοῦ οἴκου τῆς Λυκαίνης, τοῦ οἴκου τῶν λεμβούχων, τῆς Πηγῆς, τοῦ Ναοῦ τῆς Ἁγ. Γουδούλης, τῆς Στοᾶς, τοῦ Ἁγ. Οὐμβέρτου, τοῦ Κοινοβουλίου, τῶν Δικαστηρίων τοῦ Μουσείου, τοῦ Βοτανικοῦ Κήπου, τῆς Πλατείας τῶν Μαρτύρων, τοῦ Πάρκου, τοῦ Ἀνακτόρου τοῦ Κόμης τῆς Φλάνδρας. Μετὰ μεσημβρίαν δὲ ἐκδρομὴ ἐφ' ἀμάξης διὰ τῆς δειροστοιχίας τῆς Δουίτσης εἰς τὸ δάσος τῆς Κόμβρης, τὸν Πύργον τοῦ Λαϊκεν, τὸν Βασιλικὸν Λαβύρινθον κτλ. Ἀναχώρησις διὰ Παρισίους.

Τιμαὶ ἐξαιρετικαὶ ἀπὸ Παρισίων

Πρώτης Θέσεως φρ. 210

Δευτέρας » φρ. 250

Οἱ ἐπισκεφθησόμενοι τὴν Ἀγγλίαν δεόν νὰ δηλώσωσι τοῦτο ἐξ Ἀθηνῶν καὶ νὰ προκαταβάλωσι φρ. 35. Τὸ δὲ ὑπόλοιπον εἰς Παρισίους.

Αἱ προκαταβολαὶ διὰ Παρισίους καταβάλλονται ἀπὸ τοῦδε ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς «Φύσεως», ἐν τῇ Τραπεζῇ Ἀθηνῶν, ἢ ἐν τῷ Ἀυτοκρατορικῷ Ξενοδοχείῳ Ἀθηνῶν.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν σπουδαίαν ταύτην, ὠραίαν, διδακτικὴν, ὠφέλιμον καὶ εὐθνητοτάτην ἐκδρομὴν, δεόν νὰ δηλώσωσι τοῦτο ἐγκαίρως καὶ νὰ προκαταβάλωσι φρ. 100. Τὸ δὲ ὑπόλοιπον 15 ἡμέρας πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐξασφαλίσωσιν ἀπὸ τοῦδε θέσιν εἰς τὸ λαμπρὸν τοῦτο ταξείδιον δεόν νὰ μὴ ἀναβάλωσιν ἐπὶ πολὺ τὴν δήλωσίν των, καθόσον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκδρομέων ἔχει ὀρισθῆ ἐκ τῶν προτέρων εἰς 100 μόνον.

Περισσότεραι πληροφορίαι: **ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΝ** Διευθυντὴν περιοδικῆς ἢ «ΦΥΣΙΣ», ὁδὸς Ἀθηνᾶς ἀριθ. 101. Καὶ ἐν τοῖς Κεντρικοῖς γραφείοις τῶν Παρισίων: Direction des Voyages Pratiques à Paris.